HALKIN SESİ

3 Ağustos
1976
250 Kuruş
68

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

FAŞİZM
BANDIRMA TÖB-DER
YAŞASIN HALKIMIZIN ANTİFAŞİST
HALKIN DÜRÜST ÖĞRENCİLERİYİZ
KADIKÖY TÖB-DER
TÖB-DER BARTIN ŞUBESİ
SENDİKA TÖB-DER BAFRA ŞUBESİ
BAĞIMSIZ TÜRKİYE
DGM KALKSIN
SENDİKAL HAKLARIMIZI MEYAK'A AĞIZ HAYIR!
KAHROLSUN FAŞİZM
MEYAKA HAYIR!
TÖB-DER KASTAMONU ŞUBESİ
KAHROLSUN EMPERYALİZM
TÖB-DER KOCAELİ ŞUBELERİ
MEMUR
AİLE PARÇALANMASINA SON!
HERKESE EĞİTİM HAKKI
SENDİKAL HAKLARIMIZI ALACAĞIZ
BAĞIMSIZ SENDİKAL HAKLARIMIZI ALACAĞIZ
ORTADA DURMA KARDEŞ
SEL ÖRGÜTÜNDE BİRLEŞ

TÖB-DER Kongresi Revizyonizme Karşı Yeni Bir Mücadele Çağrısı Olsun!

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun
HALK POSTASI

DÜZCE TURNA-AĞAÇ DİRENİŞİ

Bizler Düzce'nin Turna Ağaç Sanayii A Ş. fabrikasında çalışan işçileriz. Bir bakanın da ortak olduğu bu fabrikada insafsız bir sömürü ve ortaçağ dan kalma zulüm ve baskı hüküm sürmektedir. Fabrikanın her köşesine asılmış,üzerinde "BU İŞ YERİNDE ASGARİ ÜCRET 60 LİRADIR" ibaresi yazılı olan tabelaya rağmen asgari ücret uygulanmamaktadır. Ücretler çok düşük tutulmakta, 28-42 lira arasında değişmektedir. Bugüne kadar hakkımız olan bayram parası,ücretli izin. hafta tatili olmaksızın günde 9 saat çalıştırıldık. İş Kanunu'nun bize tanıdığı sosyal haklardan yararlanamadık İş ve can güvenliğimiz yoktur İş yerinde hızar tozu sağlığımızı bozmaktadır. Çok tehlikeli şartlar altında çalıştırılmaktayız.

Biz. " Hak verilmez alınır" prensibini havat içinde kavradık ve 71 işçi tek bir yumruk halinde birleştik 8 Temmuz sabahı saat 8 30' da direnişe geçtik

Birliğimizden korkup telaşa kapılan fabrika müdürü birliğimizi bozmak amacıyla birçok yollara başvurdu Ama biz, her şeye rağmen direnişimizi sürdürdük Düzce Halk Birliği Derneği, Düzce Demokratik Kültür Derneği ve daha başka kuruluşlardan devrimci ve yurtsever kişilerin maddi ve manevi desteği birliğimizin gelişmesine yardımcı oldu.

Direniş günü akşamı, bütün gece fabrikayı terketmeme kararını aldık Kadınıyla kızıyla ve erkeğiyle direnişi gece iş yerinde sürdürdük Gece yarısına doğru Jandarma ve polis, ekipler halinde geldi. Önce işçi olmayan yakınlarımızı fabrikadan çıkardılar. Sonra da bizi türlü türlü oyunlarla dışarı çıkartıp direnişimizi kırmak istediler Hiçbirimiz iş verini bırakmadık

Bizler bu direnişimizin işçi sınıfının ve halkın iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı verdiği bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin bir parçası olduğunun bilincindeyiz.

MİSK'e bağlı patron yanlısı Türk Ağaç-İş sendikası bir takım dolaplar çevirerek bölgemizde toplu sözleşme yetkisini almıştır Direniş anında bu sendika bize hiç sahip çıkmadı. Bütün bunlar bize işçiden yana bir sendikada örgütlenmemiz gerektiğini kavrattı. Direnişi üç gün sürdürdük. Direniş sonunda asgari ücreti uygulamaya soktuk. Bunun yanında sosyal hakların bir çoğunu elde ettik Ayrıca ücretli izin hakkını aldık İş güvenliğimizin garantisi olarak kendi birliğimizin gücüne güveniyoruz

Yaşasın Turna Ağaç Sanayi İşçilerinin Haklı Mücadelesi!

Ne Amerika. Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye!

Düzce Turna Ağaç Sanayi
İşçileri Adına
Direniş Komitesi

KİTLE ÖRGÜTLERİNDE REVİZYONİSTLERİ TECRİT EDELİM

Mektubunuzda revizyonizm hakkında verdiğiniz bilgiler benim için yararlı oldu. Bu hususta da bazı yanlış anlayışlarımız, esneklikten uzak "slogancı" uygulamalarımız var. Bir örnek vermek istiyorum.

Arkadaşlar Hürriyet semtinde bir dernek kurdular. Yöneticiler bizim dernekte de çalışın dediler. Kesinlikle reddettik. Sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi olmakla suçladık onları. Marksizmi tahrif ettiklerini devrimci mücadeleyi pasifize edeceklerini anlattık.

Şimdi ne oldu? Dernek işleyip duruyor. Gerçi geniş kitleleri etkileyen bir dernek değil. Zaten faaliyeti oldukça sınırlı. Ama bizim için 50 kişi bile önemli olmalı.

Hatamız buradan doğuyor işte Revizyonizme karşı mücadeleyi revizyonizmin dışında yapıyoruz. Dernekteki oportünist fikirlerle dernekte çalışarak mücadele etmeliydik. Onların dışında olmamız, üyelerini kendi fikirlerine inandırmak için hiç bir engelle karşılaşmamalarını sağladı.

Bahsettiğim dernek etkisiz bir dernek ama DİSK gibi bir konfederasyona sızmış revizyonist yöneticileri düşünelim. Birkaç yöneticinin tutumundan dolayı revizyonist damgası vurduğumuz kitleyle kaynaşmış dernekleri düşünelim. Bu örgütlerin dışında kalarak değil. aksine içine girerek yanlış fikirleri teşhir ve tecrit etmeliyiz Bunun tersine davranış bizi tecrit eder.

Size daha yazacağım. Bunun için zamanım var (Bu son cümleyi bilhassa yazıyorum Bazı devrimci(!) arkadaşlar plajlarda ve sayfiye kentlerinde pek vakit bulamıyorlar.)

Bursa'dan D. Özdemir

AĞALARIN GASPETTİKLERİ
TOPRAKLARI İŞGAL EDEN PAZARCIKLI
YOKSUL KÖYLÜ ARKADAŞLARA'

PAZARCIK'A ALMANYA'DAN TELGRAF

Sevgili köylü kardeşlerimiz!
Değerli hemşerilerimiz!

Biz Batı Almanya'nın Bad Windsheim kasabasındaki Türkiyeli İşçi ve Gençlik Derneği olarak 26 Haziran 1976 günü siz Pazarcıklı köylü kardeşlerimizin toprak işgallerini konu alan bir konferans düzenledik. Konferansımıza çevreden çoğu Maraşlı olan 40 kadar işçi ve genç katıldı Bizler aynı çevreden olduğumuz ve aynı toprak ağalarının zulmü yüzünden buralara çalışmaya gelmiş olduğumuz için sizin haklı davanızı derinden kavrıyor ve yiğit mücadelenizi bütün kalbimizle destekliyoruz. Konferans sırasındaki tartışmalarımız bizi sanki binlerce kilometreden sizin yanınıza getirdi. Kendimizi zalim toprak ağalarına karşı sizlerle omuz omuza döğüşür hissettik.

Yürüttüğünüz toprak ve hürriyet mücadelesini kesinlikle destekliyoruz!

Kahrolsun toprak ağalığı; Maraş'ın toprakları Maraş'ın yoksul köylülerine!

Ne Amerika, ne Rusya. ne de Ağalık!

Bad Windsheim Türkiyeli İşçi ve Gençlik Derneğinin konferansına katılan bütün dinleyiciler

HAFTALIK DERGİ

Sahibi : HÜSEYİN KARANLIK
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : KEMAL DOĞAN
Yönetim Yeri : Çağlar Han 45/2 Yeniçeriler Cad Çemberlitaş-İST
Yazışma ve Abone Adresi : HALKIN SESİ P. K. :1103-Karaköy-İST
Baskı : BARIŞ OFSET

Abone Şartları :
o Yurt içi yıllık 125 -
o Yurt içi altı aylık : 65 -
o Yurt dışı yıllık : 200. -
o Yurt dışı altı aylık : 100 -
(Avrupa uçak)
İlan Şartları : Santimi 30. -
Yayın ilanı : Çerçevesi 100. -

Genel Dağıtım. : TÜR-DA
İzmir-Ege Dağıtımı: ORHAN ÖZŞİŞMAN

Devrimciler
FAŞİST CEPHE KATİL CEPHE
FAŞİST TÜRKEŞ
YABANCILARA YAPILAN BASKILARA SON
GERİCİ
İŞ GARANTİSİ İSTİYORUZ
DEFO

KÖLN DE YÜRÜYÜS

Köln İşçi Derneği, 10 Temmuz 1976 günü Köln'de bir yürüyüş düzenledi. Bu yürüyüşe Köln şehri dışından gelen çeşitli işçi ve öğrenci örgütleri ve Köln'deki Alman, Yunan ve İranlı öğrenciler katıldılar Yürüyüş MC'yi ve onun MHP kanadını hedef alıyordu Yürüyüşe 1000'den fazla devrimci ve yurtsever katıldı. Yürüyüşe katılanların ortak olarak attıkları sloganlar şunlardı: "Kahrolsun ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmi", "Faşist Cephe", "Baha Targun'a Hürriyet", "Katil Türkeş", "MHP Kahrolsun Almanya'dan Defolsun" "Bağımsız-demokratik Türkiye", Ayrıca Almanca olarak "Alman ve Yabancı İşçiler Bir Mücadele Cephesinde", "Türkiyeli Yurtseverlere Siyasî İltica Hakkı" "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" sloganları atıldı

Yürüyüş birçok işçinin katılmasıyla başarılı bir şekilde gerçekleştirildi. Yürüyüşün zaafı ise hazırlıkların yetersiz oluşu ve bu yüzden mümkün olandan daha az insanın katılmasıydı. Bunda o gün Ford fabrikasının mecburi çalışma koymasının ve işçilerin çoğunluğunun izin hazırlıkları içinde bulunmasının da büyük rolü vardı. Ayrıca yürüyüşe katılan bazı devrimcilerin verdikleri söze uymayarak. ortak sloganlar dışında slogan atmaları bütün devrimciler tarafından esefle karşılandı.

Yürüyüş sırasında dağıtılan bildiriler ve satılan gazeteler halk tarafından ilgiyle okundu.

Alman polisi yürüyüşü engellemek için çeşitli faaliyetlerde bulundu İlk önce hoparlör kullanılması yasaklandı. Resmi polislerle birlikte çok sayıda sivil polis de bulunuyordu Sivil polislerden biri arkadaşımız Hatice Yurttaş'ın yanına yaklaşarak bu yürüyüşe katılmasının onun sınırdışı edilmesini kolaylaştıracağını söyleyerek tehdit etti Yüksel Uğurlu'yu diğer bir Türk ve bir Alman öğrenciyi gözdağı vermek için tutukladı. Fakat işçilerin ve öğrencilerin kararlı tutumu karşısında her üçünu de aynı gün serbest bırakmak zorunda kaldı. Miting sırasında yürüyüşe katılanların tek tek resimlerini çekmek isteyen Tercüman gazetesi muhabiri halk tarafından oradan uzaklaştırıldı.

Yürüyüş ve mitinge Almanya Komünist Partisi Marksist-Leninist(KPD/ML) Almanya Komünist Partisi (KPD). Batı Almanya Komünist Birliği (KBW) Yunan AMEE örgütü ile CISNU'ya bağlı İran öğrenci örgütü katıldı ve Türkiye halkıyla dayanışmalarını belirten mesajları okundu.

Türkiyeli işçi ve öğrenci örgütlerinden ise Köln İşçi Derneği Münhengladbah Hagen ve Bielefeld dernekleri Saarbriken Türkiyeli İşçiler Derneği ve öğrenci derneği ATİF'e bağlı Ahen Duisburg ve Nürnberg işçi dernekleri, Dortmund Vuppertal, Brüksel Frankfurt ve Bohum'dan işçi ve öğrenciler katıldılar Ayrıca ATÖF ve Darmştad işçi derneği temsilciler yolladı.

TÖB-DER Kongresi Revizyonizme Karşı Yeni Bir Mücadele Çağrısı Olsun !

TÖB-DER kongresi örgüt içinde yuvalanmış en tehlikeli revizyonist kliğin yönetiminde olan "Birlik ve Dayanışma" grubunun desteklediği "Demokratik Merkeziyetçiler" ve "Özgürlük Yolu" gruplarının yönetimi almasıyla sonuçlandı. Yani TÖB-DER içindeki bir avuç revizyonist TÖB-DER yönetiminde önemli bir ağırlık kazandı. Ancak şunu hemen belirtelim: TÖB-DER yönetimine gelmiş olan öğretmenleri revizyonist olmakla suçlamak istemiyoruz. Revizyonist olmak; sosyal-emperyalizmin kulluğunu kabul etmek, ülkemiz üzerinde sosyal-emperyalizmin hakimiyetini savunmak ve TÖB-DER kitlesini sosyal-faşist bir cendere içine almaya çalışmak demektir. Bu yüzdendir ki, biz TÖB-DER yönetimine gelmiş olan öğretmenlerin revizyonizme karşı çıkmalarını, sosyal-emperyalizmin işbirlikçilerinin TÖB-DER yönetimi üzerindeki baskılarını boşa çıkarmalarını diliyoruz. Onlar, bunu yapmadıkları ve revizyonizme alet oldukları sürece öğretmen kitlesinden tecrit olacaklar, TÖB-DER'in tabanı tarafından reddedilecekler, sonunda yıkılıp gidecekler ve TÖB-DER'in tarihinde kara bir leke olarak kalacaklardır.

Biz TÖB-DER kongresinden geleceğe ilişkin olarak bazı sonuçlar çıkarıyoruz. Önümüzdeki sayılarda TÖB-DER kongresini daha etraflı olarak tahlil edecek ve daha ayrıntılı sonuçlar çıkaracağız. Şimdilik şu ana noktaları belirtmek istiyoruz:

REVİZYONİZMLE MÜCADELE MACERACILIKLA MÜCADELEDEN AYRILAMAZ

TÖB-DER kongresi bir kere daha gösterdi ki revizyonizmle devrimciler arasında orta yolcu bir akım durumunda bulunan maceracılık her bakımdan revizyonizmin ekmeğine yağ sürmektedir. "Kurtuluş" ve "Devrimci Öğretmen" adıyla ortaya çıkan maceracılar çeşitli TÖB-DER şubelerinde öğretmenler üzerinde baskı kurmaya kalkışmışlar, dışardan bazı öğrenciler vasıtasıyla terör havası estirmişler, "keskin" sözler ve sloganlarla öğretmenlerin nefretini toplamışlar, öğretmenleri küçümsemişler ve sonunda revizyonistlerin öğretmen kitlesinin kafasını karıştırması için gerekli malzemeyi hazırlamışlardır. Onların bu maceracı ve sekter tutumları revizyonistlerin kuzu postuna bürünmeleri için gerekli ortamı yaratmıştır. Revizyonistler maceracılarla devrimcileri bir bütün olarak göstermişler, aradaki büyük farkı örtbas etmişler ve öğretmen kitlesine "işte Maocuların yaptıkları" demişlerdir.

Maceracıların öğretmen kitlesine yabancı tutumları kongre boyunca da devam etmiştir. Maceracıların "revizyonistler" diye bağırıp yumruk sallayarak delege kitlesini tamamen karşı saflara itmeleri, "Tek Yol Devrim" gibi sloganları haykırarak kitleden kopmaları, delegelerin konuşmalarına dışardan müdahalelerde bulunmaları, yaptıkları konuşmada TÖB-DER'in iç işlerine karışmaları ve öğretmenleri küçük gören kendilerini göklere çıkartan kendini beğenmiş tutumlara girmeleri, hep revizyonistlerin işine yaramıştır. Revizyonistler yine maceracılarla devrimcilerin arasındaki farkı örtbas etmeye çalışarak delegelerin kulağına şunları fısıldamışlardır: "Bakın görüyorsunuz; Maocular örgütü felakete sürükleyecek."

Ancak Devrimcilerle maceracılar arasında hiç bir benzerlik olmadığı ve tam tersine birbirine zıt iki akım olduğu kongre sonundaki oylamada açıkça ortaya çıktı. Maceracılar, keskin "anti-revizyonist" pozlara bürünmelerine rağmen TÖB-DER seçimlerinde izledikleri politika ile revizyonizmin yedeğinde olduklarını bir kere daha ortaya koydular. TÖB-DER içindeki en tehlikeli sosyal-faşist kliğin desteklediği "Demokratik Merkeziyetçiler" grubunun kazanmasını önleyecek tek seçenek "Halkçı Eğitimciler"in ağırlıkta bulunduğu gruptu. "Halkçı Eğitimciler-Demokrasi İçin Birlik" ittifakını desteklemek yerine, maceracılar bağımsız bir şekilde çıkarak revizyonistlerin seçimleri kazanmasında baş rolü oynadılar. Bu son olay da maceracılığın revizyonizmin yardımcısı olduğunu gösterdi.

Şunu kesin olarak tespit etmeliyiz ki revizyonizme karşı mücadele maceracılığa karşı mücadeleden ayrılamaz. Maceracılarla aramıza kesin bir ayrım çizmediğimiz, onların revizyonizmle uzlaşan yüzlerini teşhir etmediğimiz, onların zararlı davranışlarını ortaya koymadığımız zaman bundan yararlanan daima revizyonistler olacaktır.

REVİZYONİSTLER TÖB-DER İÇİNDE BİR AVUÇTUR

TÖB-DER kongresinde konuşan Bolu Delegesi Mustafa Kandemir şöyle diyordu:

"Türkiye öğretmenleri içinde, özel olarak burada bulunan delege arkadaşlarımın içinde bilinçli olarak revizyonizme hizmet eden insanlar yoktur. Veyahut böyle insanlar sadece birkaç kişidir... Şu kadarını söyleyeyim ki, bu arkadaşların ezici çoğunluğu yurtsever fikirlere sahiptir. Daha bugünden onlarla TÖB-DER çatısı altında birliğiz veya birçoğuyla gelecekte omuz omuza mücadele edeceğiz. Bunu tarih ispatlayacaktır."

Bu yüzdendir ki bu kongrede yer alan devrimci delege arkadaşlar daha sabırlı olmalı ve delege kitlesi içinde geniş bir ikna ve propaganda faaliyetine girmeliydiler. Yoksa sadece kürsüden "revizyonizm" diye bağırmak, veya yerli yersiz slogan atmak kimseyi ikna etmeyecektir. Tam tersine karşımızdaki herkesi revizyonist olarak görme tutumu, birçok yurtsever insanın revizyonistlerin etkisi altına girmesine hizmet edecektir.

Devrimci öğretmenler öğretmen kitlesine güvenmeli, en geniş çoğunlukla birleşmeye yönelen ihtiyatlı ve sabırlı bir politika izlemeli ve bir avuç revizyonistin yurtsever öğretmen kitlesi tarafından tecrit edilmesini sağlamalıdırlar. TÖB-DER içindeki mücadelede revizyonistlerin sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi yüzünün açığa çıkmasına birinci derecede önem verilmeli ve bu revizyonistlerin örgüt içi demokrasiyi yok etmeye yönelik faaliyetlerinin açıklanmasıyla birleştirilmelidir.

ÜÇÜNCÜ TÖB-DER KONGRESİ DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ YOLUNDA BİR ADIM OLDU

TÖB-DER kongresinde üç devrimci grup "Yurtsever Öğretmen" "Yurtsever Devrimci Birlik" ve "Yurtsever Anti-faşist Öğretmen" grupları sosyal-emperyalizmin işbirlikçilerine karşı ortak hareket ettiler ve ortak taktikler uyguladılar. Böylece kongre, devrimcilerin birliği yolunda bir adım oldu. Bu ortak hareket sayesinde 70 delegenin oyları parçalanmadı ve en tehlikeli revizyonist kliklerin TÖB-DER'i ele geçirmesine karşı kullanıldı. Devrimci akımlar çeşitli eylemlerde birlik halinde hareket etmeli ve birlik yolunda daha da ileri adımlar atmalıdırlar. Bu, revizyonizmin tecritine ve halkın saflarının güçlenmesine hizmet edecektir.

TÖB-DER kongresinden çıkarılacak daha birçok ders vardır. Bunları ileriki sayılarımızda daha etraflı olarak yazacağız. Ancak şimdilik şu kadarını söyleyelim ki son TÖB-DER kongresi, öğretmen kitlesi içinde revizyonizme karşı geniş bir tepkinin yükseldiğini göstermiştir. Son kongre, gelişmenin sosyal-emperyalizmin işbirlikçilerinin aleyhinde olduğunu ortaya koymuştur. Kongredeki mücadeleler birçok yurtsever öğretmenin revizyonizm konusunda uyanmasına hizmet etmiştir. Bu gelişme durmayacaktır. Öğretmen kitlesi revizyonistlerin gerçek yüzünü her geçen gün biraz daha anlayacak ve onları sonunda mahkum edecektir.

Şimdi derlenip toparlanmak, daha büyük bir kararlılıkla öğretmen kitlesine gitmek, meseleleri bıkmadan anlatmak revizyonistlerin öğretmen ve halk düşmanı olduklarını açıklamak faşizme ve revizyonizme karşı en geniş öğretmen cephesini oluşturmak görevi önümüzde durmaktadır.

Revizyonizm, TÖB-DER içinde diken üzerine oturmuştur.

Son kongre, revizyonizme karşı daha güçlü bir mücadele çağrısı olsun.

İSTANBUL TUMAD-DER BAŞKANI MEHMET ARKIŞ :

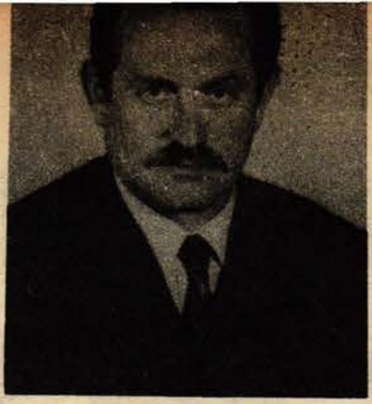

İki Büyük Devlete Karşı Çıkan Yurtseverlere İşkence Edilmesine Olanak Sağlıyor

26 Temmuz günü İstanbul Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği bir basın toplantısı düzenledi Basın toplantısında dernek yöneticileri, Devlet Güvenlik Mahkemelerine ve MC've karşı mücadele çağrısında bulundular, baskıları ve işkenceleri teşhir ettiler. Cezaevlerindeki durumu anlattılar ve mahkumların sorunlarına çözüm bulunması için demokratik kuruluşları ve basını mücadeleye davet ettiler. Toplantıda konuşan dernek başkanı Mehmet Arkış şunları söyledi:

Sosyal uyanışı durdurmak için verilen 12 Mart Muhtırasının saldırgan faşizmi; Anayasanın getirdiği hak ve özgürlükleri bir plân dahilinde ortadan kaldırıcı değişiklikleri yaptırtmıştır

"Emperyalist devletler ve onların yerli işbirlikçilerince çift yönlü sömürülen halkımızın sömürülme nedenlerini öğrenip gereken tepkiyi gösterememesi amacıyla Anayasanın 7. maddesine göre "Türk milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılan yargı yetkisi" üyeleri siyasi iktidar tarafından atanıp azledilebilen DGM'ye devridilmiş ve böylece yurdumuzda sürekli sıkıyönetim uygulaması sağlanmıştır

"Okuyan, yazan hakkını arayan emekçi kesimini ve ülkemizin tam bağımsızlığını isteyen yurtseverleri sürekli baskı altında tutabilmek için kurulan MC iktidarının isteklerine uygun olarak hareket eden DGM. Anayasa ve hukuk kurallarını hiçe sayarak, Yurdumuzda hergün biraz daha yoğunlaşan işkencelerin ve baskıların devam etmesine "kanunsal"zemin hazırlamaktadır.

"12 Mart faşizminin, zor kullanarak, Anayasaya sokturduğu DGM savcıları, emekçiden yana konuşanları, yazanları hak arıyanları ve Ülkemizin iki büyük Emperyalist devlete satılmasına karşı çıkan yurtseverleri "devletin ülkesi ve milliyetiyle bütünlüğünü bozuyor" gerekçesiyle yakalatmakta ve 15 gün çeşitli işkencelerden geçirilmesine olanak hazırlamaktadır.

"Bu konuda somut bir örnek olarak Alp Hamuroğlu'nun 15 gün Gayrettepe'deki Emniyet hücrelerinde işkenceye tabi tutulduktan sonra bir suç unsuru bulunamayıp salıverilmesini gösterebiliriz Alp Hamuroğlu; kendisine yapılan işkenceleri bir raporla tevsik etmesine rağmen, 'şahit gösteremedi" gerekçesiyle işkenceciler hakkında takipsizlik kararı verilmiştir.

"Kanunlarımız der ki "Bir yerde yapılan veya yapılamayan her şeyden amir sorumludur". Emniyet Amirinin emri olmadan onun emrindeki memurlar işkence yapamazlar.

"Anayasanın 14. ve Avrupa İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 5, Maddeleri işkenceleri kesinlikle yasaklamış olmasına ve altında Türkiye Cumhuriyeti Devletinin de imzası bulunan Cenevre anlaşmasında 'sorgulama gerekçesiyle olsa dahi, harp esirlerine işkence yapılmaz' hükmü bulunmasına rağmen güvenlik kuvvetlerince toplanan emekçi ve emekçiden yana olan yurtseverlere pervasızca işkenceler uygulanmakta ilerici basın ve yayın organları sürekli baskı altında tutulmaktadır.

"DGM'lerde ölüm ve ömürboyu hapis cezaları verilmektedir.

"Bu nedenlerle bütün demokratik kuruluşları, yeniden çıkarılmak istenen DGM kanununa karşı çıkmak için güç birliğine çağırırız

"'Siyasi suç işledi' gerekçesiyle tutuklananların ve bozuk düzen kurbanlarının doldurduğu hapishanelerde derneğimizce yapılan araştırmalarda, 'İŞKENCELERİN DAYAK HAKARET. ANGARYA İŞLER. GIDASIZLIK, HAVASIZLIK, HASTALARA VE ÇEVRE SAĞLIĞINA İLGİSİZLİK şeklinde devam ettirildiği saptanmıştır. "

TUMAD-DER
TARAFINDAN
BASINA
DAĞITILAN
BİLDİRİDE İSE
ŞUNLAR
SÖYLENİYORDU:

BASINA AÇIKLAMA

"Kuruluşundan bugüne kadarki uygulamalarıyla, ülkemizin iki büyük emperyalist devlete karşı bağımsızlığı için mücadele eden ve demokrasi isteyen yurtseverleri mahkum etmeye çalışan Devlet Güvenlik Mahkemeleri kuruluş yasası yeniden çıkarılmalıdır

"Kuruluş yasası Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen ve bugüne kadarki uygulamalarıyla da kanunsuzluğu iyice açığa çıkan Devlet Güvenlik Mahkemelerinin aldığı bütün kararlar iptal edilmelidir. Bu mahkemeler tarafından tutuklanan, bütün tutuklu ve mahkumlar serbest bırakılmalıdır.

"Ceza kanunundaki anti-demokratik 141 142 ve 146 maddeler çıkarılmalı ve bu maddelerden tutuklanan tutuklu ve hükümlüler serbest bırakılmalıdır.

"Genel bir af çıkarılarak zindanlar boşaltılmalıdır Vatan satıcısı gerçek suçlular serbestçe dolaşırken bozuk düzen kurbanı yoksullar cezaevlerinde çürütülmemelidir.

"Anayasanın açıkça yasakladığı işkencelere ve yoksul halkımıza kan kusturan polis ve jandarma dayağına son verilmelidir.

"Artık isimleri açıkça gazete sayfalarına geçen işkenceciler ve işkencelere gözyuman hakim ve savcılar cezalandırılmalıdır

"Bütün bunların baş sorumlusu olan M C iktidarı düşürülmelidir TUMAD-DER olarak bu amaçla bütün çalışanları grev yapmaya çağırıyoruz

"Cezaevlerindeki kanunsuz uygulamalara son verilmelidir Özellikle çocuk tutuklular üzerinde yoğunlaşan hakaret dayak falaka ve angarya işler son bulmalıdır Basında yeralan tecavüz olaylarının sorumluları cezalandırılmalıdır.

"Cezaevlerini "çağdışı zindancı zihniyet"le yöneten müdürler görevden alınmalıdır Koğuş ağalarıyla işbirliği halinde mahkumlere baskı ve sömürü uygulayan cezaevi müdürleri cezalandırılmalıdır Cezaevlerinde esrar ve kumarı teşvik eden sorumlular cezalandırılmalıdır

"Cezaevleri yaşanılabilir yerler haline getirilmeli yirmi kişilik koğuşlarda yetmiş beş-seksen kişi yatırılmamalıdır Cezaevlerinin ve tutukluların temizliği için imkan sağlanmalıdır.

"Hastalanan tutukluların bakım ve tedavisi sağlanmalı bulaşıcı hastalığı olan tutuklular revir niteliği olan koğuşlara alınmalıdır Hamile kadınları doğum için dahi hastanelere göndermeyen insanlık dışı uygulamalar son bulmalıdır.

"Cezaevlerinde çıkan yemekler yenilebilecek hale getirilmeli ve üç öğün verilmelidir. Dışardan ek yiyecek almaları engellenmemeli mahkumlar üzerinde kantin ve çay ocakları vasıtasıyla sürdürülen sömürüye son verilmelidir

"Ziyaret günleri artırılmalıdır Basında ziyaretçi hücrelerinin satıldığı haberi çıkmıştır. Sorumlular tesbit edilmeli ve ziyaret şartları kolaylaştırılmalıdır

"Meşruten tahliye kendi talebi olmadan her mahkum için uygulanmalıdır Yine infaz kanununun 120 maddesinde yeralan iş arama izni hakkı verilmelidir.

"Yoksul tutukluların hukukı sorunları ücreti devletçe ödenen avukatlar vasıtasıyla çözülmelidir

"Mahkum annelerin çocukları için çocuk bakımevleri kurulmalı annelerle çocukların zaman zaman beraber olmaları sağlanmalıdır

"Çalışan mahkumlara emekleri k [illegible] ılığı asgari ücret ödenmelidir Ceza Cezaevlerindeki atelyelerin kâr [illegible] ezaevleri şartlarının düzeltilmesi için kullanılmalıdır.

İSTANBUL RAMİ'DEKİ NET CAM İŞÇİLERİYLE KONUŞMA

"GREV,
ÇALIŞIRKEN
AKLIMIZA
GELMEYEN
HER ŞEYİ
AKLIMIZA
GETİRİYOR

BİZ,
BÜTÜN İŞÇİ VE
ÇALIŞANLAR
PATRONLARA VE
İKTİDARINA KARŞI
BİR AN ÖNCE
ORTAK MÜCADELEYE GİRMELİYİZ"

Net Cam Fabrikasında 190 işçi 14 Temmuzdan bu yana grevdeler. Burası Ortaçağ karanlıklarının hüküm sürdüğü bir fabrikadır. İşçiler çok ilkel şartlarda çalışmak zorundadır. Hiç bir güvenlikleri yoktur.

Kristal-İş Sendikası ise işçilerle ilgilenmiyor. 10 yıldan beri yaptığı sözde toplu sözleşmelerle işçilere hiç bir hak sağlayamamış Son grevi de işçiler sendikaya rağmen başlattılar. Bu konuda fabrikanın sendika Baştemsilcisi şunları anlattı.

-27 Mayıstan buyana 4 oturum yapıldı. Patron yüzde 20 zamdan fazlasına yanaşmadı. Sendika grev kararı aldı. Patron da lokavt yapacağını söyledi. Grev kararını kapıya astık. Fakat sendikacılar grevi başlatmadılar. Bizi oyaladılar. Patron 15 gün içinde malları boşalttı. Dışardaki iki üç depoya yığdı. Sendika buna ses çıkarmadı. Biz sendika kararını çok bekledik. Sabrımız kalmadı. Patronları en son bir toplantıya çağırdık. 13 ortak birden geldiler. Baş patron İsmail Gedikoğlu, yine yüzde 20'de ısrar etti. Şimdi aldığımız 48 liranın üstüne günde 16 lira zam yaparım diye başka bir teklif de getirdi. Yani asgari ücretin üstüne 4 lira zam yapıyor. Biz bunu kabul etmedik. Öğlen paydosundan sonra işe girmedik. Direniş şeklinde başladık. Sonra sendikacılar geldiler ve greve dönüştü Sendikacılara grevi zorla kabul ettirdik

HALKIN SESİ: Sendikacılar neden böyle davranıyorlar?

Sorumuza başka bir işçi cevap verdi:

- Sendikacılar patronun eski arkadaşı. Patronlar da meslekten yetişme. Öyle söylüyorlar 5 defa toplu sözleşme yapıldığı halde bizim ücretlerimiz 48 lirayı geçmiyordu. Ge

ANKARA VALISI TARAFINDAN KAPATILAN TÜM PTT-DER GENEL BAŞKANI NURİ HAŞAR:

MC İktidarı Kitle Örgütlerine Saldırıya Hazırlanıyor

HALKIN SESİ : MC iktidarının Tüm-PTT-Der'i kapatması sırasında ne gibi kanunsuz uygulamalar yapıldı ?

NURİ HAŞAR: Çalışanların örgütlenme ve hak arama gibi en doğal haklarını engelleyen anti-demokratik yazalar yetmiyormuş gibi MC iktidarı mevcut yasaları bile çiğniyerek kitle örgütleri üzerinde baskılar uygulamaktadırlar

Derneğimiz hiç bir gerekçe gösterilmeden yasa dışı bir uygulamayla Valilik tarafından mühürlenerek çalışmalarından alıkonulmuştur.

Bilindiği gibi valiler anti-demokratik dernekler yasasına dayanarak dernekleri çalışmalarından alıkoyabilmektedirler. Ancak böyle durumlarda gerekçe açıklamak zorundadır

Bu konudaki başvurumuza gerekçenin ne olduğu bildirilmedi Üstelik derneğin mühürlenmesi sırasında yürürlükteki yasalar çinenerek zorba bir tutum takınıldı Derneğimiz yöneticilerinin ad ve adresleri bilinirken ve her an bize haber verme olanağı varken Derneğimizin kilitli kapısı zorla kırılıyor bu arada derneğe uğrayan bir üyemiz arama kararını ya da emrin olup olmadığını sorunca, polisler emniyete götürüyor ve çantasındaki kitaplara da el koyuyorlar.

Polislerin hiç bir emir ve karar göstermeden dernek basmaları serbestçe satılan ve hiç birinin yasaklama kararı bulunmayan yayınlara el koymaları, keyfi bir tutum sonucu arkadaşımızı emniyete götürmeleri kitaplarını elinden almaları alıp götürülen dernek varlıklarına ait tutanaktan bir örneğini vermemeleri emniyetten geldiklerini bildirenlerin kimliklerini gözliyerek tutanağa imza koymamaları yürürlükteki yasaların açıkça çiğnendiğini gösteriyor

Son günlerde yüze yakın dernek valilerce kapatıldı. Valilerin kanun diye kanunları tepelemelerine fırsat verilmemelidir Bu gün suçlu olan Hakim sınıflardır. Suç olan onların halkımıza ve kitle örgütlerine uyguladıkları zulümdür. Faşist baskı ve terördür.

MC iktidarı demokratik kitle örgütlerini yasa dışı göstererek kamu oyunu yanıltmak istiyor Yeni yeni baskı tertiplerine zemin hazırlıyor Ne varki halkımızın demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi bu oyunları bozacaktır.

Derneğimize ve üyelerimize yönelik baskılar da haklı mücadelemizle yerle bir olacaktır.

Derneğimizin açılması ve PTT'de gelişen demokratik mücadelenin daha kararlı şekilde gelişmesi için mücadele edeceğiz.

HALKIN SESİ : PTT Personelinin sorunları nelerdir ?

NURİ HAŞAR: PTT çok ağır hizmetlerin görüldüğü bir kamu kuruluşudur. PTT'de kazma-kürek işçileri, direk tepelerine tırmananlar yer altında menhollerde çalışanlar geceli gündüzlü çalışan telefon hizmetlileri. Sabahtan akşama kadar mektup dağıtan postacılar hep memur kadrosunda çalışırlar Ve bu memurların hiç bir sosyal güvenlikleri yoktur

4 yıllık ikramiyeler gaspedilmiştir Mali sorumluluk tazminatları Mart 1975'ten beri ödenmemektedir. Hatta bu tazminatların kimlere ödeneceği hala belirlenememiştir. 60 bini aşkın PTT'linin 40 bini yemek hakkından yararlanamamaktadır Yan ödemeler hatalı, adaletsiz dağıtılmaktadır Sağlık koşulları elverişsizdir. İş sağlığı ve iş güvenliği tüzüğünün hiç bir maddesi PTT işyerlerinde uygulanmaz. PTT Personel yönetmeliği ise adeta bir ceza yasası gibidir. hatta pek çok maddesi (anti-demokratik) Devlet Personel Yasasından da ağırdır Pek çok iş yerindeki çay ocaklarını ve kantinlerini yöneticiler işletir. İş elbisesi tulum, elbise dolabı hakları çiğnenmektedir. Bütün bunlardan öte en acil talebimiz GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI'dır

"İKİ SÜPER
DEVLETE,
FAŞİZME VE
REVİZYONİZME
KARŞI
CEPHE
KURULMALI"

HALKIN SESİ : MC iktidarının yıkılması için tüm çalışanların grevi konusundaki düşünceleriniz nelerdir ?

Halk ve demokrasi düşmanı MC iktidarının yıkılabilmesi için önce revizyonist sendika ve dernek ağalarının yıkılması gerekir. Bugün kitleleri uyutan ve provokasyon yaygaraları ile faşizmin ekmeğine yağ süren bu ağalara karşı olan mücadele, MC'ye karşı mücadeleden ayrı düşünülmemelidir

Tüm devrimciler örgütlerine sahip çıkmalı, devrimciler faşizme, revizyonizme ve iki süper devlete karşı en geniş ittifakı sağlamalı ve örgütlerin önderliğinde MC iktidarına karşı yurtsever bir cephe oluşturmalıdırlar.

MC iktidarına, faşizmin baskı ve zulmüne şöven politikasına kitlelerin aktif mücadelesi son verecektir.

BÜTÜN İŞÇİLER VE ÇALIŞANLAR MC'YE KARŞI ORTAK MÜCADELEYE GİRİŞMELİ

çende sendika malî genel sekreteri geldi. Bize nasıl yardım edeceklerini sorduk. Birşey söylemedi. En az, maaşımızın yüzde 50'sini vermeleri lazım Sendika 13 senedenberi grev yapmamış. Raporlarında 1,5 milyon grev fonu olduğu belirtiliyor. Fakat bize ümit bile vermiyorlar. 6700 üyesi var. Biz tek olarak grevdeyiz. Bize cesaret vermesi arkamızda olması gerekiyor. Tam tersine soru soran arkadaşı azarladılar.

İşçiler işyerindeki çalışma şartlarını, ağır sömürü ve baskıyı da şöyle anlattılar:

- Biz cam işçisiyiz. Cam işçiliği kolay değildir 1400 derece ateşin karşısında çalışırız. Bu yüzden çoğumuz hastalık kaparız. İşverenler aynı zamanda vardiya şefliği de yapıyorlar. Bunlar hastalanan kaza geçiren arkadaşlara vizite kağıdı vermezler. İşçiye çok hakaret ederler. Hatta biri elinde sopayla dolaşır ve işçileri zaman zaman döğerdi. Ben 35 senelik işçiyim. Daha önce Paşabahçe'de çalıştım. Buraya geldikten sonra az prim ödesin diye aylığımı sigortaya düşük bildirmişler. Şimdi düşük ücretle emekli olacağım. Oysa benim 55 kuruşa yaptığım parçayı patron 12 liradan satıyor. Bir tek ben ona senede 150 bin lira kazandırıyorum

- Ben bunların 18 yıllık işçisiyim. Kazmada ben, kürekte ben, her cefada ben. Ama paraya gelince ya kapıyı gösterir ya da köle gibi çalıştırır. Bizim hakkımızı kimse aramıyor. Ben bu fabrikaya çok bağlıydım ilk zamanlar. Bu fabrikaya zede gelmesin diye havadaki kuşu, sineği bile yaklaştırmazdım. Baltayla, tabancayla yumrukla ortaya atılırdım. Şimdi soruyorum patrona; Ben senin en güzel emektarındım. Kanımı, terimi, hayatımı verdim. Usta yetiştirdim. Benim aylığım nedir? 1700 lira, diyemezler utanırlar. Utansınlar ben de bundan sonra onlarla mücadele edeceğim.

- Ben de 12 senelik ustayım Bugün yeni giren bir işçiyle aynı parayı alıyorum Patronun yıllık kazancı 14 milyondur. Bize 60 liranın üstüne günde 4 lira zam teklif etti Bunu kabul edemeyiz. Bizim sigorta primlerimizi yatırmıyor. Bizden tam kesiyor, sigortaya az gösteriyor. Bir-iki defa şikayet ettik Sigortasız işçileri tespit ettirmek istedik. Fakat sigortadan geldiklerinde küçük çocukları ve sigortasızları diğer kapıdan kaçırttı.

- Ben iki senelik işçiyim. 1 Haziran'dan önce 900 lira alıyordum. Şimdi yemek parasıyla birlikte 1200 lira alıyorum. Bizim arkadaş itiraz edecek oldu. İki senelik işçiye 500 lira verip işten attı.

- Bize eksik ücret ödüyorlar. Sosyal hak diye günde 5 lira yemek parası, yılda bir çift ayakkabı, bir iş elbisesi, bir ikramiye var. Bu paraları ne zaman verecekleri belli değil. Parça başı çalıştığımız için verdiklerine itiraz edince seni borçlu çıkarıyorlar.

- İşyerinde üç vardiya halinde çalışılır. Birara işçi bulunamadığı için beni üç vardiya üstüste çalışmaya mecbur etti. Bunun üzerine hastalandım. Akıl hastanesinde 5 ay yattım. Çıkıp geldikten sonra yine asgari ücretle çalıştırdılar ve üç vardiya çalıştırdıkları günlere ait ücretimi ödemediler. Şimdi bile kendimi tam toparlayamadım, Hastayım.

İşçiler durumlarını bize açıkladılar, peki patronun ve sendikacıların bu tutumuna karşı işçiler ne yapmalı? Bu sorumuzu işçiler şöyle cevapladı:

- İşçiler, biz hepimiz sırasında ağzımızdan kan gelerek çalışıyoruz. Yine de bu fedakarlığımızın değeri bilinmiyor. Telefonlar ediliyor. odunu biz yiyiyoruz sırtımıza. Kazmasında biz, çalışmasında biz, harbinde biz, hürmetkârlığı da biz gösterdik. Ama heryerde ezilen ve horlanan yine biziz. Bu durumda tek bir tutum kalıyor. Kendi gücümüzü kendi elimize almaktan başka çaremiz yok

İşçiler birlik olunca nasıl güçlü olduklarını kendi tecrübeleriyle öğreniyorlar Bu konuda bir işçi şunları söyledi:

- Biz greve, daha doğrusu direnişe çıktığımız ilk gün korkuyorduk. Acaba ne oluruz, nasıl olur düşüncesi vardı. Patron karakola telefon etti. Kapıya polis geldi. Ama sesini çıkaramadı. Anladık ki haklarımızı alma mücadelemizi kimse engelleyemez.

Son zamanlarda MC iktidarı ve patronlar işçi haklarına daha çok saldırıyorlar. İşçilerin karşısına hep birlikte dikiliyorlar. Buna karşı nasıl davranmalı? Bu soruya da işçiler şöyle cevap verdiler:

- İşçide bir çekingenlik var. Şahsen bizde vardı. Bizi bölmek ve birbirimize karşı çıkarmak istediler. Böyle bölücülüğe fırsat vermedik. Hep birlik olduk. Şimdi bütün işçinin de böyle çekimserliği var. Eğer bütün işçi biraraya gelirse patronlara da iktidarlarına da cevap verir. Biz de böyle istiyoruz. İşçi hakkını yedirmeyecektir, başka haklar da alacaktır.

- Eğer bu grevdeki 9 günü yaşamasaydık, bunları düşünmek zordu. Grev, çalışırken aklımıza gelmeyen herşeyi aklımıza getiriyor. Biz bütün işçi ve çalışanlar, patronlara ve iktidarına karşı bir an önce ortak mücadeleye girmeliyiz

DOĞRU BİR MÜCADELE ÇİZGİSİ İÇİN-III

EYLEMİN FAYDASI VE SINIRI OLMA

Geçen sayımızda doğru bir eylem yapmak için üç ilkeye dikkat etmemiz gerektiğini belirtmiş ve " haklı bir zemin üzerinde mücadele etme" ilkesi üzerinde durmuştuk. Bu sayımızda da ikinci ve üçüncü ilkeleri açıklayacağız.

EYLEMİN BİR FAYDASI OLMALIDIR (BAŞARI İLKESİ VEYA KENDİ LEHİMİZE MÜCADELE İLKESİ)

Eylemlerimiz güç toplamaya hizmet etmelidir. Eğer bir eylem güç toplamaya varıyorsa doğrudur. Güç kaybetmeye ve güçlerimizin dağılmasına yol açan eylem yanlıştır. Mücadelemizin başarılı olmasının tek ölçüsü budur.

Stalin bu ilkeyi şöyle açıklamaktadır:

> "Diğer yandan aktif savunma taktikleri ve eylem taktikleri, Komünist Partisinin devrimci eylem taktiklerinin proletaryanın güçlerini biriktirme ve ve onun eylem için artan hazırlığına ve böylece devrimin hızlanmasına değil de proletaryanın güçlerinin dağılmasına, onların eylem hazırlığının bozulmasına ve böylece devrim davasının gecikmesine yolacacak olan devrimci 'jimnastik' taktiklerine dönüşme tehlikesini yaratacağından kötü kullanılmamalıdır " (1)

Mao Zedung'un eserlerinde bu ilke "fayda gözeterek mücadele" (kendi lehimize mücadele) ilkesi veya "başarı ilkesi" şeklinde geçmektedir. Mao Zedung "başarı ilkesini" açıklarken şöyle demektedir:

> "Zaferden emin olmadıkça savaşmayacağız. Plânsız, hazırlıksız ve başarıdan emin olmadan asla savaşmamalıyız" (2)

Bu ilke her eylem için doğrudur. Yenilgiye dağınıklığa, güç kaybına yol açacak eylemler yapılmaz. Ancak maceracılar, özellikle karamsarlığa kapıldıkları zamanlarda böyle eylemlere girerler ve halkın güçlerinin heder olmasına yol açarlar.

Proleter devrimciler eylemde başarı ilkesini yani faydası olan, güç toplamaya yarayan eylemlere girişilmesini başından beri savundular. Buna karşılık örneğin tasfiyecilerin önde gelenleri gözü kapalı maceralara atılmayı şu anlayışla savunuyorlardı:

"Devrim yenile yenile zafere ulaşır " (Genel Eleştiri)

Gerçekten de devrim yenile yenile zafere ulaşır. Fakat bu 'yenileceğiniz bir eyleme girin' anlamına gelmez. Bu söz, yenilgilere rağmen tarihin ilerlemesinin bir zorunluluk olduğunu ifade etmektedir. Gerçekten de devrimin güçleri, bazen karşı-devrimin güçleri karşısında zayıf kalır ve yenilgiler olabılır. Fakat proletarya önderliği, daima başarı sağlayacak eylemler örgütlemeli mücadelede fayda gözetmelidir.

Lenin'in de belirttiği gibi mücadelenin hedefi "devrim için savaş güçlerini inşa etmek" (3) yani güç toplamaktır. Lenin, hakim sınıfların değil devrimin güçlerini dağıtan eylemlere girişen teröristleri şöyle eleştirmektedir:

> ".. biz mevcut şartlarda bu mücadele aracının (yani terörün) vakitsiz ve elverişsiz olduğunu; en faal savaşçıları gerçek görevlerinden bir bütün olarak hareketin çıkarları açısından en önemli görevden saptıracağını ve hükümetin değil, devrimin güçlerini dağıtacağını üzerine basa basa belirtiyoruz "(4)

Yalnız mücadelenin yerini, zamanını, konusunu, hedeflerini, şiarlarını vb değil, mücadelenin biçimini de güç toplama ilkesi açısından düşünmeliyiz. Meselâ 1971 yılından beri yurdumuzda yapılan banka soyma adam kaçırma gibi maceracı eylemler, bu eylemleri yapanların güçlerini dağıtmalarından başka bir şeye hizmet etmedi. Buna karşılık örneğin Söke Sazlıköy'deki tarım işçilerinin hareketi güç toplamamıza yaradı.

Güç toplama siyasetini uygularken mücadelenin bazı fedakârlıklar yapılmadan bazı kurbanlar verilmeden yürütüleceği gibi bir anlayışa düşmemeliyiz. Bazı kayıplar verilebilir, fakat yapılan mücadele eğer verilen kayıpların yerini doldurduğu gibi daha da büyük kuvvetlerin toplanmasına varıyacaksa doğrudur.

Küçük burjuva kahramanlığı için veya "derhal intikam almalıyız", "bir şeyler yapmalıyız" gibi duygusal sebeplerle kesinlikle eylemlere girmemeli daima aklımızı kullanmalı ve faydası olan eylemlere girmeliyiz.

> " Tarihteki bütün başarılı devrimcilerin başarılı olmalarının nedeni yalnızca düşmanı küçümseme cesaretini göstermiş olmaları değil, aynı zamanda, her özel meselede ve her belirli mücadelede düşmanı ciddiye almaları ve ihtiyatlı bir tutum takınmalarıdır. Genel olarak devrimciler ve özellikle proleter devrimcileri bunu yapmadıkları takdirde, devrimi de sağa sola yalpalamaktan ileriye götüremezler ve muhtemelen maceracılık hatasına düşerek devrimin kayıplara hatta yenilgilere uğramasına yol açarlar" (5)

MÜCADELENİN BİR SINIRI OLMALIDIR

Her eylemin bir sınırı olmalıdır. Mücadelede en kritik noktada durmasını ve ateşkes yapmasını bilmeliyiz. Unutmayalım ki zafer bir defada kazanılmayacaktır. Düşman bugün için bizden güçlüdür. Güç dengesini kendi lehimize çevirebilmek için defalarca mücadelelere atılmak durumundayız. Fakat bu mücadeleler arasında ateşkesler yapmalı ve yeni mücadelelere hazırlanmalıyız. Daima ilerlemek hiç durmadan mücadele etmek, sonuna kadar mücadeleyi sürdürmek "kurtuluşa kadar savaşmak" gibi sözler eğer ateşkesleri inkar etmek şeklinde yorumlanırsa maceracılıktan başka bir şeye hizmet etmez. Yurdumuzda yapılan da bu olmuştur. Karşı-devrimle kesin bir hesaplaşmaya gireceğimiz zamana kadar durmadan mücadele etmek ve ateşkesleri reddetmek son derece zararlı bir eylem çizgisinin ifadesidir. Mao Zedung böyle bir çizgi izleyenleri şu sözlerle eleştirmektedir:

> " Özet olarak çeşitli 'sol' çizgileri ve özellikle üçüncüyü izleyen yoldaşlar kapalı kapıcılık ve maceracılıktan başka marifet göstermediler, ve ' mücadelenin her şeyin üstünde olduğuna ve her şeyin mücadele için' olduğuna ve ' mücadelenin durmadan genişletilmesine ve daha yüksek bir aşamaya getirilmesine' gözü kapalı inandılar " (6)

Devrimin güçleri üstün bir duruma gelinceye kadar kesin bir düelloya girmemek gerekir. Bu dönem içinde güç toplamak amacıyla daima sınırı olan eylemler yapılmalıdır. En yüksek mücadele biçimleri kullanıldığı zaman da eylemin bir sınırı vardır ve ateşkesler yapılmalıdır. Eylemde ateşkes yapacağımız ve eyleme geçici olarak son vereceğimiz kritik noktayı doğru tespit etmeliyiz. Düelloya girmemiz için bizi kışkırtan daima düşman olacaktır. Çünkü karşı-devrim halkın güçlerini henüz zayıf olduğu bir dönemde kesin hesaplaşmaya sokarak yoketmek isteyecektir.

Mao Zedung ateşkes ilkesini şöyle açıklıyor:

> "İflah olmazların bir saldırısını püskürttükten sonra nerede duracağımızı bilmeli ve bize yeni bir saldırı başlatılmadan önce, o savaşı sona erdirmeliyiz. Hiç bir şart altında günlerce durmadan savaşmamalıyız. Her mücadelenin geçici karakteri burada yatmaktadır " (7)

Duracağımız yeri, yani eylemin sınırını nasıl tespit etmeliyiz? Burada da ölçü kitle çizgisi ve düşmanın durumu olmalıdır. Kitleden ileri gitmek kitleden kopmak, kitlelerin bizi artık izlemediği yere kadar mücadeleyi devam ettirmek yanlıştır. Sözgelişi "süresiz grev" yapılmaz. Bir noktada işçilerin mücadeleye katılması son bulur. Bu noktada eylemi sona erdirmesini bilmek ve uzlaşmak da bir hüner ve önderlik meselesidir. Diyelim patron yüzde 20 zam isteğimizi kabul etmemektedir ve grevci işçilerde bir çözülme başlamak üzeredir. Eylemi devam ettirmemiz halinde işçilerin çoğu bizi izlemeyecektir. Bu durumda patronun kabul ettiği yüzde 15 ücret artışı üzerinde anlaşmak ve yeni mücadeleler için hazırlanmak doğru olacaktır. Eğer eylemin sınırını doğru tespit etmezsek işçilerin safında bölünme yaratacak maceracı bir şekilde ilerleyecek, mücadelenin yenilgisine yol açacak ve ilerde yeni eylemlere hazırlanma imkânını da yok etmiş olacağız. Cesaretle ileri atılmak yetmez duracağımız yeri de bilmeliyiz.

> " .. kitle mücadelesini başlatmak için kitlelerin kabul edebileceği sınırlı şiarların talep ve mücadele biçimlerinin öne sürülmesi ve mücadele seyri içinde değişen koşullara uygun olarak ve tedricen kitle mücadelesini daha yüksek bir aşamaya götürmek ve da 'nereye kadar gidileceğini bilerek' daha yüksek bir aşamada ve daha büyük çaptaki gelecek savaşa hazırlanmak üzere geçici olarak savaşı sona erdirmek gerekir "(8)

Geçen yıl bir fabrikada yapılan işçi direnişi ateşkes yapılması gereken zamanı doğru tespit etmemek yüzünden başarısızlığa uğradı. İşçilerin büyük çoğunlu

Proleter devrimciler geçmişte de doğru bir mü çizgisini savundular. Çeşitli yanlış eğilimlere kar çıktılar ve eleştirdiler. Proleter devrimciler ma karşı sürekli bir mücadele yürüttüler.

Bunun bir örneği olarak PROLETER DEVRİMC Dergisinin 23 Mart 1971 tarihli 35. sayısında yayın " Yusuf Aslan ve Deniz Gezmiş Arkadaşlara " başl yazıya sayfalarımızda yer veriyoruz.

Bu mektubu size arkadaşça ve açık yüreklilikle yazıyoruz. Böyle olduğu içindir ki herşeyden önce eleştirilerimizi ulaştırmak bir arkadaşlık görevi oluyor. Devrimcilerin birbirlerine dalkavukluk etmelerinin birbirlerinin sırtlarını sıvazlamalarının ne kadar zararlı bir davranış olduğunu olaylar hepimize öğretmiştir. Arkamızda önemli dersler çıkaracağımız ve birçok tecrübeler kazandığımız bir mücadele var. Devrimciler, mücadelenin her dönemecinde geçmişin muhasebesini yaparlar, hataları tesbit ederler ve bu hatalarına karşı şiddetli bir mücadeleye girişirler.

Esas hatamız neydi? Esas hatamız, asırlardır kökleşmiş zulüm ve sömürüyü, kişisel kahramanlıkla yenebileceğimizi düşünmekti. Hepimizin bildiği gibi baskı altında olan yalnız devrimci aydınlar ve gençler değildir. Halkımızın büyük bir çoğunluğunu meydana getiren işçiler ve köylüler ağır bir sömürü ve zulüm altındadır. Halkımız zalim-

lere sömürüc
iktidarına kar
daha büyük bi
yor. Halkımız
maz bir hale g
kemiğe dayan
yan istiyorlar
mücadelesi ye
ları müjdeliyo
daha büyük sa
deleye giren h
en çok neye ih
kımızın gerici
çin, kendisine
tuluş savaşınd
kararlı ve doğ
yacı vardır. B
Marksist-Leni
neferi olarak.
köhnemiş bask
parambarça e
cü seferber et
ön safında sav

Biz davran
ğınlarını sefer
ların içinde er
ni kavrayamad
ğimiz gücün d
ları olduğunu a
sözle kabul ets

YANDAN AKTİF SAVUNMA
İKLERİ VE EYLEM TAKTİKLERİ
NİST PARTİSİNİN DEVRİMCİ EYLEM
İKLERİNİN PROLETARYANIN
ERİNİ BİRİKTİRMEYE
NUN EYLEM İÇİN ARTAN
LIĞINA VE BÖYLECE
İMİN HIZLANMASINA DEĞİL DE
ETARYANIN GÜCLERİNİN
MASINA ONLARIN EYLEM
LIĞININ BOZULMASINA VE
ECE DEVRİM DAVASININ
MESİNE YOL AÇACAK OLAN
İMCİ ' JİMNASTİK' TAKTİKLERİNE
ŞME TEHLİKESİNİ YARATACAĞINDAN
KULLANILMAMALIDIR "

LIDIR

" ÖZET OLARAK ÇEŞİTLİ ' SOL ' ÇİZGİLERİ VE ÖZELLİKLE ÜÇÜNCÜYÜ İZLEYEN YOLDAŞLAR KAPALI KAPICILIK VE MACERACILIKTAN BAŞKA MARİFET GÖSTERMEDİLER VE ' MÜCADELENİN HER ŞEYİN ÜSTÜNDE OLDUĞUNA VE HER ŞEYİN MÜCADELE İÇİN' OLDUĞUNA VE 'MÜCADELENİN DURMADAN GENİŞLETİLMESİNE VE DAHA YÜKSEK BİR AŞAMAYA GETİRİLMESİNE ' GÖZÜ KAPALI İNANDILAR "

MAO ZEDUNG

nun artık işbaşı yapmak kararında olduğu bir sırada
ilerin ancak dörtte birinin desteğiyle mücadeleye de
m kararı alındı. Oysa o gün yapılması gereken mü-
delenin elde ettiği kazançlarla yetinip ateşkes yap-
ık ve yeni bir mücadele için çalışmaya devam etmek
Bu yapılmadığı için hem işçilerin birbirine olan
veni. hem de mücadeleye önderlik edenlere karşı
ven sarsıldı Sonuç olarak mücadele o fabrikada güç
ybına yol açtı Bütün bunlardan yararlanan ise pasi
mi savunan revizyonistler oldu Eylemin sınırını
ğru tespit etmemek. eylemsizliği savunanların ekme
e yağ sürdü Maceracılık revizyonizmi güçlendir-
ş oldu.

Eylemin sınırının doğru tespit edilmesini baş-
örneklerle açıklamaya devam edelim

1974 Mayısında Ankara Mamak Cezaevinde yapı-
açlık grevinde dışımızdaki grupların grevi kesin
rak bırakma kararı olmaları üzerine taleplerimi-
önemli bir kısmı da kabul edilince herkesle birlik
açlık grevine son verdik Diğer devrimci arkadaş-
dan koparak kendi başımıza devam etmemiz doğru
ildi.

1976 ders yılında Anadolu'daki bir Lisenin öğren
eri boykot yaptılar Talepler faşist müdürün gitme
ve diğer konuları kapsıyordu Halk da boykotu destek
ordu. Vali, boykot karşısında talepleri kabul ettiği-
ni. fakat müdürün görevinden alınmasının ancak ikinci dönem mümkün olabileceğini bu konuda da kesin söz veremeyeceğini söyledi Bu noktada boykota son vermek doğruydu. Oysa iki devrimci grup birbirleriyle rekabet ederek "sonuna kadar devam" şiarını savundular Sonuç, bütün öğrencilerin sınıfta kalması ve halkın devrimcilere karşı kızgınlık duyması oldu Oysa taleplerin hemen hepsi kabul edildiği zaman boykota son verilse. Valinin sözünde durmayarak müdürü görevden almaması halinde. yeni bir mücadele için bütün kitlenin desteklediği bir zemin doğmuş olacaktı Daha da önemlisi. boykot başarı kazanacak ve öğrenci kitlesi mücadelenin faydasını görecekti

Olumlu ve olumsuz örnekler daha da çoğaltılabilir. Son olarak önemli bir nokta üzerinde durmak istiyoruz. Eylemin sınırını tespit ederken kitlelere güvenmeyen karamsar görüşlere karşı uyanık olmalıyız Çünkü bu tür görüşler kitlelerin durumunu olduğundan geri tespit eder ve kitlelerdeki cevheri göremezler Onlar durgun bir denizin fırtınalara gebe olduğunu sezemez ve anlayamazlar Onlar gerek mücadeleye girişmede gerekse mücadelenin duracağı yerin tespitinde daima sağcı görüşler savunurlar. Örneğin geçen yıl bütün yurtta bağımsızlık bayraklarını kaldırarak kitle eylemlerine giriştiğimiz zaman karamsar görüş sahipleri kitlelerin bizi izlemiyeceğini düşündü Bunlar mücadele başladıktan sonra bu sefer de mücadeleye zamanından önce son verilmesi için çalıştılar

Mücadelenin bir sınırının olması ilkesi maceracılığı önleyen bir ilkedir Bu sebeple bu ilkeyi uygularken ters cereyana yani kitlelere güvensizlik ve karamsarlığa karşı uyanık olmak gerekir Çünkü sağcılar da mücadeleyi ellerinden gelen en geri düzeyde tutmaya çalışırlar.

BİTTİ

Dipnotlar :

(1) Stalin, Strateji ve Taktikler Üzerine, Aşama Yayınları, s. 24.
(2) Mao Zedung, Seçme Eserler Cilt II, Aydınlık Yayınları, s. 431.
(3) Lenin, Örgütlenme Üzerine, Bora Yayınları, s. 15.
(4) Lenin, Örgütlenme Üzerine, Bora Yayınları, s. 13.
(5) Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz, Bilim ve Sosyalizm Yayınları, s. 317.
(6) Mao Zedung, Sağ ve Sol Sapma, Ekim Yayınevi, s. 76
(7) Mao Zedung, Seçme Eserler Cilt II, Aydınlık Yayınları, s. 132.
(8) Mao Zedung, Sağ ve Sol Sapma, Ekim Yayınevi, s. 73.

ığa

INLIK,

proleter devrimci
AYDINLIK
Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!
SAYI
35
23 MART 1971
100 KURUŞ

«Yusuf Aslan ve Deniz Gezmiş Arkadaşlara !» (Mart 1971)

ve bunların
geçen gün
a dolup taşı-
ayat dayanıl
tir ve bıçak
Köylüler is
sınıfımızın
rimci fırtına
r geçen gün
linde müca-
ızın bugün
vardır? Hal-
arı yıkmak i-
ve zorlu kur-
rlik edecek
öncüye ihti-
görevimiz bu
ncünün bir
n sınıfların
ekanizmasını
muazzam gü-
e halkın en
tır.
zla, halk yı-
mek için on-
iz gerektiği-
ek güvenece-
ci halk yığın-
madık Bunu
le uygulama-
mız aksi yönde oldu. Halk yığınlarının, devrimci fikirlerle hızla silâhlanıp mücadeleye atılmaya hazırlandığı bir dönemde devrimci bir önderliğe şiddetle ihtiyaç duyduğu bir dönemde onlardan koptuk. Devrimi zafere ulaştıran esas gücün işçi ve köylü yığınları olduğunu görmedik. Halkla sağlam devrimci bağları olmayan, halk içinde erimeyen bir grup insan, ne kadar çok ve modern silâhlara sahip olursa olsun. ne kadar kişisel kahramanlık vasıflarını taşırsa taşısın devrim yolunda ilerleyemez. Silâha. insandan daha büyük bir önem verdik. Oysa. halk yığınları devrim safında kararlı olarak mücadeleye girdiler mi onların silâhlanması hiçbir güçlük tanımaz Ve yığınların şiddeti. hiçbir şeye benzemez. Sömürü ve zulmün hakim olduğu köhnemiş toplumu parçalayan şiddet o şiddettir. Çalışma esasına dayanan kardeşliğin hükûm sürdüğü. barışçı ve ileri toplumu kuran şiddet yığınların şiddetidir. Halktan kopuk bir insan grubunun şiddeti bizi proletaryanın devrimci iktidarı hedefine götürmez Şiddet nihai hedefimizden soyutladığımız zaman tek başına bir mâna ifade etmez.

Yusuf ve Deniz arkadaş

Devrimci gençliğin içinde ve önünde yiğitçe savaştınız halkımıza hizmet ettiniz. Bütün devrimciler gibi hatalar yaptınız. Son bir kaç ay yaptığınız işler ise, büyük hatalar taşımaktadır Önümüzde daha zorlu ve amansız bir mücadele dönemi var. Bu mücadelede bize. ancak Marksizm-Leninizm doğru yolu gösterir Hatalarımızı yenmede halk yığınlarıyla birleşmek ve bu muazzam gücü seferber etmede cesur ve kararlı olmalıyız

Sınıf mücadelesi hiçbir yerde ve hiçbir zaman durmaz Bunu davranışlarınızla gösterdiniz Deniz arkadaş, şiş göbekli patronların ve aşağılık toprak ağalarının İçişleri Bakanının karşısında devrimci vakarla davrandı boyun eğmedi Devrimcilerin kelepçeye vuruldukları zaman bile sömürücülerden daha güçlü olduğunu ispat etti İçişleri Bakanının zavallılığını ortaya koydu O zaman polis kurşunu ve jandarma dipçiğine göğüs geren bütün halkın yüreği Deniz arkadaşla beraberdi Yusuf arkadaş hastanede gözünü açar açmaz halkın davasını savunmaktan vazgeçmeyeceğini ifade etti Devrimcilerin en ağır şartlarda ölümle mücadele ederken dahi halka hizmet etmeyi düşündüğünü dosta düşmana gösterdi Bu davranışı bütün devrimcilerin yüreğine kuvvet verdi. Halk düşmanlarını ise, hiç şüphesiz endişe ile düşünmeye sevk etmiştir Her ikinizin bu davranışları devrimcilere örnek oldu.

Sınıf mücadelesinin her yerde, her zaman her şart altında devam ettiğini gösterdiniz Bundan böyle de bu şekilde davranacağınıza güvenimiz tamdır Kişi, bir hapishane hücresinde tek başına yatarken dahi sınıf mücadelesini sürdürebilir. Kendi hatalarına karşı. hepimizin içinde varolan bireyciliğe karşı şiddetle savaşabilir Hatalarımızı yenmede amansız olmakda bir sınıf mücadelesidir. Çok iyi bilirsiniz. hapishaneler sömürü düzeninin ezdiği insanlarla doludur Hakim sınıfların zulmü. hapishanelerde somut olarak gözler önündedir. taş duvarlar halinde yükselir. Sınıf mücadesi orada da mahkemelerde de devam edecektir. Halkın davasını savunacağınıza, ezilen halkımıza hizmet edecececeğinize güveniyoruz.

Enternasyonalin büyük önderi Dimitrov hapisdeki devrimcilere şöyle hitap ediyor:

> "Mücadele arkadaşlarımız' Sizinle beraberiz' Hayatımızın her saatini. kanımızın her damlasını sizin ve bütün emekçilerin alçak faşist rejimden kurtuluşu için vermek istiyoruz."

Halkımız, kararlı sabırlı ve zorlu bir mücadeleyle zulüm zincirini parçalayacak ve kurtuluş zaferini mutlaka kazanacaktır.

Devrimci selamlar ve kardeşlik duygularıyla.

DEVRİMCİ HALK SANATI HALKIN MÜCADELESİ İÇİNDE

DAST OYUNCULARI

> "Devrimci sanat ve edebiyat, halkın hayatının devrimci yazar ve sanatçıların kafalarındaki yansımasının ürünleridir Halkın hayatı sanat ve edebiyat için her zaman bir hammadde kaynağıdır, işlenmemiş kaba ama en hayati, en zengin ve en temel bir hammadde kaynağı. Tüm sanat ve edebiyat onun yanında sönük kalır, bu malzeme sanat ve edebiyata bitmez tükenmez bir kaynak olur, onun biricik kaynağını meydana getirir, tek kaynak budur, başka bir kaynak olamaz."
>
> (Mao Zedung, Kültür, Sanat ve Edebiyat Üzerine, Koral Yayınları)

Devrimci Ankara Sanat Tiyatrosu olarak aylardır Anadolu turnesindeyiz. Bugüne kadar tiyatroyu hiç görmemiş olan Anadolu köylerine devrimci tiyatroyu götürme mücadelesi veriyoruz. Köylerde yaptığımız turnelerden edindiğimiz tecrübeleri, bütün devrimci ve yurtsever sanatçıların yararlanması için HALKIN SESİ dergisine yazıyoruz.

NEDEN PAZARCIK KÖYLERİ

Çok yakın zamanlarda, Pazarcık köylüleri ileri atılarak ağa topraklarını işgal ettiler. Bütün Türkiye halkının devrimci mücadelesini ileriye götürecek önemli bir adım attılar.

Halk sanatçılarının tek ilham kaynağı, halk yığınlarının yaşantısı, mücadelesidir. Biz Pazarcık köylülerinin mücadelesini devrimci ve yurtsever yayın organlarından okuduk ve bütün köylülere örnek olacak nitelikteki bu olayı yerinde inceleyerek bir oyun haline getirmeyi devrimci bir görev bildik. Meseleyi iki açıdan ele aldık: Oyunumuzu Pazarcık köylerinde oynamakla oradaki mücadeleyi yüreklendirecektik. Aynı zamanda Anadolu'nun birçok kent ve kasabasında oynayarak Pazarcık köylülerinin bu mücadelesini duyuracaktık.

Devrimci bir sanat eserinin yazılabilmesi için yayın organlarından öğrendiğimiz bilgiler yeterli değildi. Her şey ancak hayat içinde yaşanarak daha iyi kavranabilir. Bu nedenle bir arkadaşımız köylere giderek araştırma yaptı. Köylülerin düşüncelerini, duygularını, endişelerini, heyecanlarını, isteklerini, sevinçlerini, kederlerini, mücadele azimlerini, ağalara karşı duydukları nefreti hep onlarla konuşarak ve birlikte yaşayarak öğrenmeye çalıştı. O yöredeki geçmiş mücadeleleri, ağaların toprakları nasıl gaspettiğini yaşlılardan dinledi. Mücadelenin gücünü, yaygınlığını, olumlu veya eksik yanlarını araştırdı. Ovadâki birçok köyü dolaştı. İşgal olan köylerdeki durumla, işgal olmayan köylerdeki durumu karşılaştırdı. Köylülerin jandarma baskısı karşısında yiğitçe direnişini, yüzyıllardır köylüleri kasıp kavuran jandarma terörünün yarattığı korkunun mücadele içinde erimekte olduğunu gördü. Oyunu yazdı, tekrar köylülere okudu, eleştirilerini aldı ve oyunu köylülerle birlikte yeniden oluşturdu. İşte TOPRAK oyunu böyle ortaya çıktı.

DEVRİMCİ SANAT ÇÖZÜM GÖSTERİR

Devrimci sanat, mücadelenin çelişmelerini tespit ederek çözümü gösterir. Arkadaşımız da, araştırması sırasında gördüğü çelişkileri, eksikleri, hatalı eğilimleri saptamaya çalıştı. Yazdığı oyunda bunların çözümünü ve konudaki doğru tutumu örnekleriyle göstermeye çalıştı.

Meselâ, köylerde MC faşizmine dayanak olan büyük ağa topraklarının değil de zengin köylülerin topraklarını işgal etmek gibi kolaycı bir eğilim çıkmıştı. Toprak mücadelesinin siyasî özünü kavramayan ve salt toprak isteğinden hareket eden bazı köylüler, jandarma baskısı ile karşılaşılmayacağı gerekçesiyle zengin köylülerin topraklarını işgal etmeyi savunabiliyorlardı. Oyunda bu konu üzerinde durduk ve zengin köylülerin de faşist ağalara karşı verilen mücadelede yoksul köylülerin yanında yer alabileceğini gösterdik.

Köylerdeki toprak mücadelesinde kadınların çok önemli bir yeri vardı. İşgallerde en önde kadınlar mücadele ediyorlardı. Kadının toplumdaki yeri açısından Pazarcık köyleri, diğer yörelerdeki köylere göre daha ileri olmakla beraber, kadınların toplantılara katılmaları burada da sorun olabiliyordu. Bu nedenle, oyunumuzda kadınların da mücadeleye bilinçli olarak katılmaları için devrimci tartışmalara, toplantılara katılmaları gerektiğini anlattık. Kadını küçük gören feodal anlayışı eleştirdik. Toprak işgallerinde en önde yer alan, ağaya, jandarmaya karşı yiğitçe mücadele eden köylü kadınlarının devrimci düşünceyi öğrenmeleri ve toplantılarda, her yerde kendi fikirlerini söyleyebilmeleri gerekirdi.

Oyunda, ağalarla jandarma-hükümet arasındaki işbirliğini en açık bir şekilde teşhir etmeye çalıştık. Ağa ve onun gibilerinin iki yüzlü ve halk düşmanı niteliklerini ortaya koyduk. Köylüler arasında çıkan sekter, kararsız ve bireyci unsurlara da değindik. Küçük üretimin olduğu yerlerde bu tür hataların ortaya çıkması çok kolaydır. Eserlerimizde halk içinde beliren bu tür hatalı eğilimler de eleştirilmelidir. Doğru tutumlar, hatalı eğilimlerin teşhir edilmesi ve mahkum edilmesiyle de gelişir. Hiç bir şey buzda kayan bir sabun gibi ilerlemez. Hayatta çelişmeler vardır ve bu çelişmeler mücadele içinde çözümlenir. Eserlerimizde de bu çelişmelere yer verilmeli ve çözümlenebilmesi için doğru görüşler ikna edici bir şekilde konmalıdır. Kitlelere örnek olacak olumlu kahramanlara yer verilmesi bu bakımdan çok önemlidir.

Devrimci sanat, kitlelerin mücadelesinin bir adım önünü göstermelidir. Mücadelenin gelişen yönünü esas almalı, geleceğin aydınlık ve parlak olduğunu göstererek kitlelere umut ve geleceğe güven duygusu vermelidir. Fakat, aynı zamanda mücadelenin bugünkü seviyesinin çok da ilerisine gitmemeli, bugünkü durumda karşımıza çıkan sorunları çözmeye çalışmalıdır. Yoksa çok ilerki bir toplumda karşılaşılması muhtemel sorunları değil. Devrimci romantizm, esas olarak günümüze ve önümüzdeki meselelere hizmet etmelidir.

Oyunun yazılması bittikten sonra Antep'te provalarını yaptık. Provalara Pazarcık köylerinden gelen köylü arkadaşlar da katıldı. Eleştiri ve önerilerini topladık. Aldığımız bir eleştiri de, zengin köylülere karşı gelişen hatalı eğilimleri yeteri kadar eleştirmediğimiz noktasında toplanıyordu. Meselâ, bir ihbarcıyı zengin köylüler arasında gösteriyorduk. Fakat, bu, zengin köylülerle ittifak yapılması konusundaki doğru siyasete ters düşüyordu. Biz de muhbiri kendini ağaya satmış bir uşak olarak değiştirdik.

Pazarcık köylülerinin kendi mücadeleleri içinde doğan bu oyunu seyredebilmeleri için köylere gittik. Daha tiyatronun adını duymamış olan köylüler kendi meselelerini gösteren bir tiyatroyu ilk defa seyredeceklerdi. Daha önce bizim oyunlarımızı Antep'te seyretmiş olan köylüler de, tiyatroyu kendi köylerinde seyretmenin çok daha etkili olacağını söylüyorlardı.

"YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN"

İlk gün Eğlen köyüne vardık. Köylüler bizi çoşku ve ilgiyle karşıladı. Sahnemizi çayırlık bir alana kurduk. Dar imkânlarla çalıştığımız için, oyun dekorlarını pratik ve kolay taşınabilecek şekilde hazırlamıştık. Akşam karanlığı bastığında elektrik olmadığı için lüks lambalarıyla aydınlatılmış olan bahçeye köylüler toplandı. Uzaktan, ovadan traktör ve korna sesleri duyuluyordu. Civar köylerden, köylüler römorklara dolmuş, "Yıkılsın Ağalık Topraklar Köylünün", "Ne Amerika Ne Rusya Ne De Ağalık" sloganlarını atarak, devrimci türkü ve marşlar söyleyerek geliyorlardı. Kadın, erkek, çoluk, çocuk bütün Hanobası köyü, Karaçay köylüleri, civarda çadır kurmuş olan tarım işçileri oyunu seyretmek için Eğlen'e gelmişlerdi.

Önce "Halkın Gücü" oyununu oynadık. Hemen arkasından yeni hazırlamakta olduğumuz "Toprak" adlı oyunumuzun işgal bölümünü gösterdik. Köylülerin ilk defa karşılaştıkları tiyatroya karşı gösterdikleri ilgi çok büyüktü. Oyundan önce "Burada köçek oynatılıyormuş" diye gelmeye çekinen bazı tarım işçileri, "Biz böyle bizim derdimizi anlattığınızı nerden bilelim? Artık bundan sonra hepimiz geliriz. Karılarımızı, kızlarımızı da getiririz " diyorlardı. (Pazarcık köyleri bu konuda daha önceden oynadığımız bazı Ege köylerinden daha ileriydiler. Ege'de köylü kadınlar tiyatroya gelmek için ayrı ma

koral
mao zedung
SANAT, KÜLTÜR VE EDEBİYAT ÜZERİNE
koral

GELİŞİR

> "Devrimci yazar ve sanatçılar, geleceğin yazar ve sanatçıları kitlelerin arasına gitmelidirler. her çeşit insanı, bütün sınıfları bütün kitleleri. hayatın ve mücadelenin bütün canlı görünümlerini sanat ve edebiyatın bütün hammaddesini gözlemlemek, denemek incelemek ve tahlil etmek için uzun bir süre kararlılıkla ve içtenlikle işçi köylü ve asker kitlelerinin arasına gitmeli, mücadelenin ateşine atılmalı, biricik kaynağa, en geniş ve en zengin kaynağa gitmelidirler Ancak o zaman yaratıcı çalışmaya geçebilirler "
>
> (Mao Zedung, Kültür. Sanat ve Edebiyat Üzerine, Koral Yayınları)

tine ve ayrı yer isterken, Pazarcık'ta kadınlar oyunu erkeklerle birlikte seyrettiler.)

Köylüler, oyunu hep devrimci sloganlar atarak, heyecanla seyrettiler. Özellikle kendi meseleleri anlatıldığında ilgileri büyüyor ve sahneye laf atarak oyuna katılıyorlardı.

"Toprak" oyununun son provalarını Eğlen köyünde yaptık. Köylüler toplanıp provayı seyrettiler. Oyunla ilgili eleştirilerini istedik. Oyun üzerinde birlikte tartışma yaptık. Eksiklerimizi gösterdiler.

Ertesi günü Çöçelli köyüne gittik. Çöçelli üç obadan meydana gelen bir dağ köyüydü. Gece, oyunumuzu seyretmek için dağ yolundan motorlarla kıvrıla kıvrıla gelen köylülerin attığı sloganlar, bütün ovada yankılanıyordu. Hanobası'ndan ve Eğlen'den oyunu tekrar seyretmek için geliyorlardı.

Halk devrimci oyuncuları bağrına basıyordu. Köylülerle, oyuncu arkadaşlar arasında derin bir dostluk ve kaynaşma doğmuştu. Köylüler merak ettikleri şeyleri, siyasî görüşlerimizi öğrenmek istiyorlardı. Onlar için en önemli konu, toprak ve millî bağımsızlıktı. İşgal ettikleri toprakları ortak süreceklerini, ürünü eşit olarak paylaşacaklarını söylüyorlardı. Ağalara ve ağa yaltakçılarına karşı derin bir nefret duyuyorlardı. Oyunda kendi yörelerinden bir ihbarcının adı geçtiğinde bu nefretlerini dile getiriyorlardı. Daha sonra öğrendik ki, tiyatroyu da şikayet eden bu ihbarcıya köylüler iyi bir ders vermişler.

FAŞİST BASKILAR

Ertesi sabah Çöçelli köyüne jandarmalar geldi. Şikayet olduğunu, tiyatrocuları götüreceklerini söylediler. Arkadaşımız Erkan Yücel, onlarla birlikte gitti. Daha sonra ifade almak için diğerlerini de çağırdılar. 48 saat gözaltında tutuldular. Avukat Fikri Suna'nın kefaleti ile serbest bırakıldılar. Pazarcık kaymakamı köylerde oynamamıza izin vermedi.

Onlar; Pazarcık köylerinin kaynayan bir kazan olduğunu söylüyorlardı. Köylülerin devrimci bir tiyatroyu seyretmesinden korkuyorlardı. Tiyatronun gitmesi ile köylülerin birbirine düşeceklerini ileri sürüyorlar, hatta köylülerin bizi vurabilecekleri palavrasını atıyorlardı. Bizzat köylülerin ifadesi ise tam tersi olmuştu. Tiyatro birbirlerine olan bağlılıklarını, tutkunluklarını, aralarındaki birliği daha da sağlamlaştırmıştı. Alevî ve Sünnî köyleri tiyatroyu seyretmek için bir araya gelmiş, hepsi birlikte, "Alevî-Sünnî Bir Olsun Ağalar Kahrolsun" sloganına katılmışlardı. Tiyatro, yüzyıllardır ağalar tarafından birbirine düşürülmeye çalışılan Alevîlerle Sünnîler arasındaki birliği pekiştirmişti. Köylüler, "Bizim düşmanımız ağalar. Alevî ağalarla Sünnî ağalar, bir işgal olduğunda birbirlerinin yardımına koşmuyorlar mı? Biz neden birbirimize düşman olalım? Bizi sömüren ağalara karşı neden birleşmeyelim?" diyorlardı.

Köylüler tiyatroya izin verilmediğini duyunca çok üzüldüler. İzin almak için uğraştığımızı, Danıştay'a başvuracağımızı, köylerde mutlaka oynayacağımızı söyledik. Arkadaşların gözaltında bulunduğu 2 gece, Osmandede ve Emiroğlu köylerinde oynayacaktık. Köylüler hep beklemişlerdi. Civar köylerden hatta Maraş ve Pazarcık'tan oyunu seyretmeye gelenler vardı. Sonra bir adam çıkagelmiş, tiyatronun o gece oynayamayacağı haberini getirmişti. Devrimci türküler söyleyerek tiyatroyu bekleyen köylüler, bir anda mahzunlaşıvermişlerdi. **Yıllardır her işlerine karışan, işgalden beri de her gün köylerine baskın yapan jandarma yine karşılarına dikilmişti.** "Sizin neyinize tiyatro seyretmek. siz kendi işinize bakın. Gündüz çapaya gidin, canınız çıkana kadar çalışın, akşam oldu mu yatın uyuyun. Devrimcilik sizin neyinize " diyordu.

"Hep bizim uyanmamızdan korkuyorlar" diyorlardı köylüler, "çünkü biliyorlar köylü bir kez uyandı mı başlarına gelecekleri, bu devranın böyle dönmeyeceğini, bu saltanatın sürmeyeceğini.". "Şu jandarmaya bak hele" diyordu, Emiroğlu köyünün yiğit köylü kızları, "nasıl da kaçıyorlardı işgal zamanı bizim önümüzden. Yine aslan kesildiler başımıza. Tiyatro seyretmek bizim de hakkımız değil mi?"

Pazarcık köylerinde oynamak için izin alıncaya kadar zamanımızı köylerde geçirmeye karar verdik. Devrimci sanatçılar için yoksul halk kitlelerinin hayatını, güç koşullarını görmek, onlarla aynı hayatı paylaşmak büyük önem taşıyordu. Böylece köylülerle kaynaşmak, onların fikirlerini, duygularını, isteklerini daha yakından öğrenmek fırsatını bulacaktık. Gerçekten de köylerde kaldığımız günler bize çok yararlı oldu.

Köylüler, tiyatro nasıl bir şeydir öğrenmek istiyorlardı. Bir gece onlara oyunu okuduk. Kızlar, gelinler, yaşlı kadınlar merakla dinlediler. Yorgundular, bütün gün kızgın güneş altında çapa vurmuşlardı. Yine de su içer gibi dinliyorlardı. "Biz yüzbaşıya daha şunları şunları söylemiştik. Hanım efendi, seni ağaya gelin götürelim demiştik" diye eklemeler yaptılar. Emiroğlu köyünün kızlarının, gelinlerinin hayatlarındaki en önemli olay işgaldi. Bir olaydan bahsederken zamanı ikiye bölmüşlerdi, işgalden önce ve sonra diye.. "Biz işgalden önce böyle değildik" diyorlardı, "o zaman sosyeteye özenirdik. Ne zamanki işgal oldu, hep devrimci olduk. Artık çeyizlerimizi işlemeyi bir kenara bıraktık. Başlık da istemiyoruz "

Emiroğlu köylülerinin mahkemesinin olduğu gün, herkes çok heyecanlıydı. Gece geç vakitlere kadar hiç kimse uyumadı. Ertesi sabah, erkenden kalkıldı. Bazı aileler kızlarını bırakmak istemiyorlardı. Bir kısmı kızların kararlı direnişi sonunda izin verdi. Kızlar, gelinler, yaşlı kadınlar, çocuklar, erkekler römorklara doluştuk. Pazarcığa gittik. Mahkeme tutuklu köylüleri serbest bıraktı. Serbest bırakılan köylü arkadaşları hapishaneden alarak yine römorklarla köye döndük. Yolda hep devrimci sloganlar atıldı, devrimci türküler söylendi. Yol boyunca tarım işçileri el sallıyor, alkışlıyorlardı.

Köylerde kaldığımız süre içinde köylülerle konuştuk. Bizi gördükçe "tiyatro ne zaman oynayacak" diye soruyorlardı. Köylüler arasından tiyatroya katılmak isteyenler de çıkıyordu. Ovada bir tiyatro ekibi kurup, devrimci oyunlar oynayacaklarını söylediler. Köylerden tiyatromuza 3 yeni oyuncu katıldı

Köylüler, tiyatronun köylerde oynayabilmesi için aralarında imza topladılar, tiyatroya yapılan baskıları kınadılar. "Türkiye'nin her yerinde oynayan bir tiyatroyu seyretmek bizim de hakkımızdır " diyorlardı.

Pazarcık köyleri hâlâ tiyatroyu bekliyorlar. "Nerede olursa olsun, atlayıp gideriz " diyorlar. "Bizim derdimiz, bizim meselemiz anlatılıyor. Kendimizi daha güçlü hissediyoruz. Küçük korkuları atıyoruz. Bir tiyatro taa Ankara'dan gelmiş, bizi bize göstermeye. Yalnız değiliz bu ovada. Şimdi daha bir tutkunuz birbirimize. Uzak yerlerde de bizi bilenler, ibret alanlar var " diyorlar

DEVRİMCİ SANATIN ÖNEMİ

Köylerdeki kısa deneyimiz içinde tiyatronun önemini daha iyi kavradık. Sanatın mücadele azmini, birliği pekiştiren, kitlelere devrimci çoşku veren rolünü somut olarak görüyoruz. Tiyatro mücadele içinde kitlelerin moralini yükselten, geçici yenilgilerde onlara yeniden mücadele isteği veren önemli bir araçtı. Tiyatronun bu görevini yapabilmesi için devrimci mücadelenin içinden doğması, mücadelenin önündeki güçlükleri, eksikleri, kişilerin tereddütlerini ve bunlara karşı devrimci tavrın, mücadeleyi zafere götürecek olan yolun ne olduğunu kitlelere açıkça göstermesi gerekiyordu

Yurdumuzda devrimci sanat yeni yeni doğmaktadır. Eskiden kalma ilerici ve yurtsever bir kültür geleneğimiz vardır. Bu gelenekten de yararlanarak, ve halkın mücadelesi içinde yer alarak devrimci sanatı geliştireceğiz. Devrimci sanatın en güzel, en parlak örnekleri mücadele içinde yaratılacaktır. Bugüne kadar yalnız kollarıyla, bedenleriyle çalışan işçiler, köylüler kendi sınıf bilinçlerine sahip oldukça yüzyıllardır kendi içlerinde biriken halk kültürünün de katkısıyla devrimci halk sanatını geliştireceklerdir.

Devrimci mücadelenin her alandaki tecrübeleri, sorunları devrimci halk sanatının konularını meydana getirecektir. İşçilerin, köylülerin, gençliğin ve bütün halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi bu eserlere yansıyacaktır. Eserlerimizin özü, uluslararası dünya tahliline ve yurdumuzun baş düşmanları olan iki süper devlete karşı mücadeleyi öneren devrimci siyasete uygun olmalıdır. Devrimci sanatın en önemli görevlerinden biri de, halkımızı iki süper devletten en saldırganı olan Rus emperyalistlerinin saldırısına karşı uyanık tutmak ve yurtseverlik duygularını geliştirmektir.

Bizim bugünkü çabalarımız halk sanatının yaratılması mücadelesinde atılan adımlardır. DAST olarak eksiklerimiz vardır fakat doğru yolda olduğumuz inancındayız. Çünkü devrimci sanatı yaratmanın yolu işçi ve köylülerle, bütün halkın mücadelesiyle birleşmekten geçer.

İSTANBUL ATATÜRK YURDUNDA POLİS-KOMANDO İŞBİRLİĞİNE KARŞI MÜCADELE

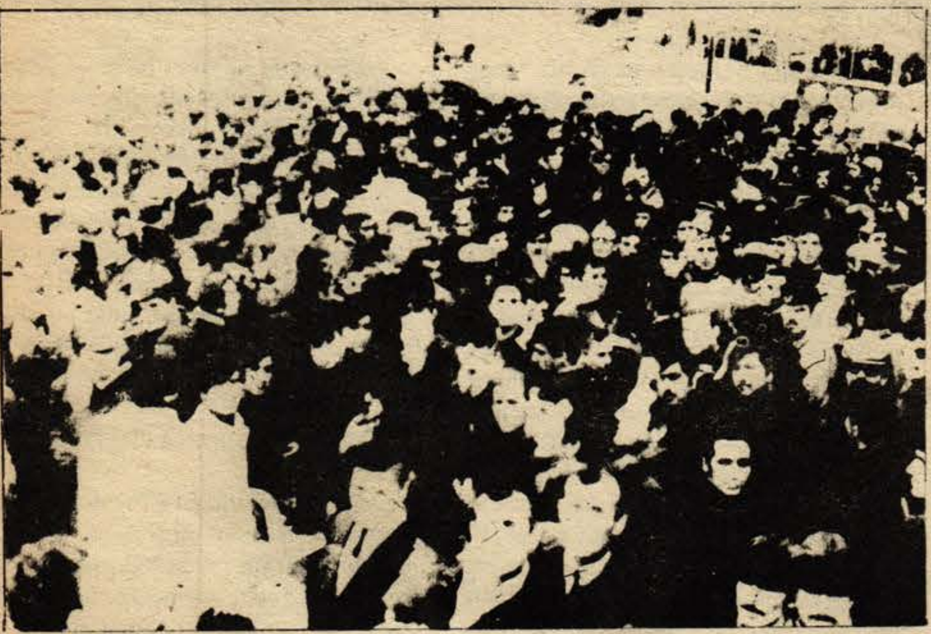

Atatürk Öğrenci Yurdu İstanbul'da Londra Asfaltı üzerinde, sanayi merkezlerinin içinde geniş imkanlara sahip üç bin kişilik bir yurttur. Bu yurtta on blok vardır Bugün bu on bloktan birisi Toplum Polisi karakolu olarak kullanılmakta biri yurt işçilerine biri kız öğrencilere ve diğer yedi blok da erkek öğrencilere ayrılmıştır. Bu bloklardan bir tanesi ise faşistlerin elindedir

Atatürk Yurdu, 1973 yılının Ekim ayında açılmış ve yurdun açılışının daha ilk günlerinde yurda önceden yerleştirilen faşistlerle geniş öğrenci kitlesi arasında çelişme gittikçe artmıştır 1973-74 yılı içinde ilk defa seçilen yurt öğrenci temsilciliğini devrimci adaylar kazanmışlardır. Yurt öğrencilerinin 1973-74 yılında sağlam bir devrimci önderliğe sahip olmamasına ve genel geriliğine rağmen verilen anti-faşist mücadelede Mayıs ayı, özellikle 8 Mayıs gecesi bir dönüm noktası olmuştur. 8 Mayıs günü verilen mücadele ile faşist saldırı püskürtüldü Bloklardaki faşistler tam olarak tecrit oldular.

Faşistlerin, ilk açıldığı zamandan beri yurdu ele geçirmek istedikleri, Türkiye çapında izledikleri siyaset açısından önemli bir yer olan yurda büyük bir güç yığdıkları ve yurdu tam bir komando üssü haline getirmeye çalıştırları görülmektedir.

8 Mayıs günü olaylardan sonra 3. blokta kalan bazı devrimcilerin hatalarından dolayı. 3. blok faşistlerin eline geçmiş, buna rağmen bütün yurtta devrimcilerin üstünlüğü çok belirgin hale gelmiştir. Bütün yurt öğrencilerinin bir avuç Ülkü Ocaklıya karşı birleştiği bu dönemde mücadelemizi bastırmak için bir Toplum Polisi birliği 10. blokğa yerleştirilmiştir Artık yurtta kalan faşistlerin varlığı, polisin varlığına bağlıdır. Yurda polisin yerleşmesinin bir başka önemli nedeni ise yurt civarının işçi semti olması büyük fabrikalarin bulunmasıdır. Böylece işçi sınıfının mücadelesi de kolayca bastırılmak istenmektedir

1974-75 yılında ise genel olarak faşistlerin, yurt içinde büyük ölçüde tecrit olmaları sağlanmıştır. Kütüphane, lokanta kantin spor salonu gibi yerlere girmeyen bir avuç faşist, iki-üç defa ikinci bloktaki devrimcilere saldırmış iki arkadaşımız yaralanmıştı. 1974 yılı sonlarında ise İstanbul Ülkü Ocakları başkanlığı yapmış olan Mustafa Verkaya,, Ülkü Ocakları sekreteri Mehmet Gül gibi "albay" rütbeli faşistler idare tarafından yurttan atılmışlardır

1974-1975 Yılı öğrenci temsilciliğini yine devrimci adaylar kazanmıştır 1975 yılı Haziranında Gençlik ve Spor Bakanı Ali Şevki Erek'in yurda gelişinde faşistlerin 3. blokta slogan atmaları devrimcilerin sloganlarıyla kesildi. Bakan polislerin varlığına rağmen bloklara giremedi gitmek zorunda kaldı.

MC'nin iktidarda olduğu 1975-76 yılı, Atatürk yurdu öğrencileri için çetin mücadelelerin verildiği bir dönem olmuştur. Devlet yönetim mekanizmasının faşistlerin elinde oluşu bu yurttaki mücadeleyi yakından etkilemiştir. Yurt yöneticileri arasında ilerici, yurtsever olanlar atılmış, polis karakolunda dövülmüş yurt müdürü yerinden edilmiş yerine Türkeşçi olduğunu söyleyen, militan bir faşist olan Oktay Aras getirilmiştir. Oktay Aras'ın yurt müdürü olmasından sonra Edirnekapı'dan ve diğer çeşitli yerlerden faşist militanlar getirilmiş ve yönetmeliğe tamamen aykırı olarak 3 . 2. ve 7. bloklara kaydettirilmişlerdir. Buna karşılık faşist olmayanların ilerici, yurtsever öğrencilerin ise kayıtları yapılmamıştır. Faşistlerin şimdiki hedefi, saldırılarını 2. blok üzerinde yoğunlaştırıp, burayı ele geçirmektir 1. Blok 1 katta 5 Haziran günü sabaha karşı dinamit ve otomatik silahlarla odalara saldıran faşistler, silâhları ortaya çıkarıldığı halde ne yurttan atılmış ne de tutuklanmışlardır. Bundan sonra da yurt bahçesinde devrimcileri tahrik edip polisle çatıştırmaya çalışmışlardır.

Müdür Oktay Aras'ın çeşitli taktikleri ile saldırıya geçen faşistlerden biri kızların kaldıkları blokta bağırarak 50-60 polisin içeri, yatakhanelere kadar girmesini sağlamış, birçok kız arkadaş karakola götürülmüştür.

1974-75 yılı içinde sürekli olarak polisin her türlü kanunsuz baskısına göğüs geren kız ve erkek öğrenciler defalarca toplum polisi karakoluna, oradan Zeytinburnu Karakoluna veya 1. Şubeye götürülmüşler karakollarda dayak hakaret ve çeşitli tehditlere maruz kalmışlardır Amaç gençliği sindirmek, baskı ve terörle yurttan uzaklaştırmaktır

Sürekli olarak her yerde. bloklarda, kütüphanede arama yapan polis ilerici yayınları ve muhtevasını anlayamadıkları herşeyi alıp götürmekte, bir kısmını bahçede yakmaktadırlar 5 ve 29 Haziran sabahları yurt bahçesinde kitaplar yakılmıştır. Yurtsever demokrat polisler ise gençliğe yapılan bu tür baskılara karşı çıkmakta, bu yüzden polisler arasında tartışmalar olmaktadır

Cevizlibağ'da sık sık olan ölümle sonuçlanan trafik kazalarına karşı yıllardır geçit yapılması istendiği halde geçit yapılmamış, yurt öğrencileri ve çevre halkı ölüme terkedilmiştir. Bu durumu protesto eden binlerce öğrenciye polis Topkapı'da saldırmış, birçok öğrenci dövülmüş, 41 öğrenci mahkemeye verilmiştir Polisler olay gecesi makinalı tüfeklerle ateş ederek terör havası yaratmaya çalıştılar.

Faşist yurt yönetiminin birçok devrimci öğrenciyi çeşitli nedenler göstererek yurttan atma çabalarına karşılık, bütün öğrenciler sosyal tesisler binasında direnerek idareyi geriletmişlerdir.

28 Haziran gecesi faşistler 3 bloktan 2 bloğa ateş etmişler 4. kattaki devrimcilerden yaralananlar olmuş, faşistlerin odalarında saldırıda kullandıkları silâhlar bulunmuştur. Faşistler 4 kattan ayrılmak zorunda kalmışlardır Polis ise devrimci öğrencileri coplamış, bütün yurtta arama yapılmıştır Bu aramalarda yurt müdürünün muhafızı rolünde olan üç faşistin üzerinde tabanca ve patlayıcı madde bulunmuştur 28 Haziran gecesindeki olaylardan sonra faşistler 1. kata hakim olmuşlar ama, 4 kata polisin korumasına rağmen devrimcilerin kararlı direnişi karşısında çıkamamışlardır

Yurt yönetimi 2. blokta faşistlerin güç kaybettiğini görünce yeni komploları ilerki aylarda sahneye koymak üzere bloğu çatışmalarda meydana gelen hasarı onarmak bahanesiyle kapatmıştır

Bugün Atatürk Öğrenci Sitesi yine faşist saldırıların boy hedefi olmaktadır Çünkü faşistler böyle bir yurda tamamen egemen olunca İstanbul'da devrimci gençlik hareketine çok önemli darbeler vurabilecek imkânlar kazanacaklardır. Geniş gençlik kitlesini bu yurtta faşist ideolojiyle şartlandırmak, kapalı spor salonlarında komando eğitimi yapmak, yeraltı dehlizlerinde silâh talimi yapmak,faşistlerin yapmağa çalıştığı işte budur. Fakat esas hedefleri yurdun bulunduğu yerin işçi semti ve büyük fabrikaların bulunduğu bir yer olması nedeniyle işçi sınıfının mücadelesine saldırmaktır

Bugün Atatürk Öğrenci Yurdu faşistlerin yeni saldırılarını beklemektedir. Bu yüzden doğru devrimci bir siyasetle faşistlerin saldırılarını tam olarak etkisiz kılan bir mücadele tespit etmek önümüzdeki görevdir

FAŞİST MÜDÜR DEFOL!
POLİS YURTTAN DIŞARI!

★
TÜRKİYE İHTİLALCİ İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ Davası
BELGELER I
Tüzük ve Program Taslakları ve Parti Kararları
AYDINLIK YAYINLARI

BORA yayınları
Çin Komünist Partisi Kısa Tarihi
6 Lira
Genel Dağıtım: TÜR DA

BATI AVRUPA SOVYET TEHDİDİNE KARŞI UYANIYOR

ÇİN'DE YAYINLANAN
JENMİN JİBAO (Halkın Günlüğü)
GAZETESİNİN
19 Temmuz 1976 GÜNKÜ
BİR MAKALESİNDEN
ALINMIŞTIR

Helsinki'de yapılan sözde Avrupa Güvenlik Konferansından bugüne kadar hemen hemen bir yıl geçti. Son bir yıl içinde Sovyet revizyonistleri tarafından göklere çıkarılan "güvenlik" ve "yumuşama" aldatmacaları gün geçtikçe iflasa uğradı. Artık Batı Avrupa kamuoyu "yumuşamanın iyiliği"nden söz etmeyi bırakmış, Moskova'nın yayılmacılığını önlemekten bahsetmektedir. Batı Avrupa kamuoyunda meydana gelen bu eğilim hiç de tesadüfi değildir.

Son bir yıl içinde Sovyet revizyonistlerinin Batı Avrupa'ya yönelttikleri askerî tehdit gün geçtikçe vehimleşti. Sovyet revizyonistleri Avrupa'daki askerî güçlerini durmaksızın takviye ettiler ve askerî donatımı güçlendirdiler. Sovyetler Birliği'nin Avrupa'daki geleneksel silâh gücü Batıyı çoktan geride bırakmıştır. Sovyetler Birliği'nin askerî gücü nicelik ve nitelik, ayrıca tank sayısı, Hava Kuvvetlerinin hücum gücü, lojistik yeteneği ve deniz gücü bakımından artmıştır.

Avrupa Güvenlik Konferansından sonra daha bir hafta geçmeden Sovyet revizyonistlerinin uçakları Norveç semalarını ihlal ettiler. Sovyet revizyonistleri, son yıllarda Kuzey Avrupa ülkeleri çevresindeki kara deniz ve hava tatbikatlarını yoğunlaştırmaktadırlar. Bu tatbikatlar giderek Batı Avrupa ülkelerine yakın bölgelerde yapılmaya başlanmıştır. Sovyetlerin stratejik amaçlı denizaltılarının yüzde 70'inin ve savaş gemilerinin yüzde 45'inin bu bölgeye yığılması, Kuzey Avrupa ülkeleri için gittikçe büyüyen bir askerî tehdit doğurmuştur.

Güney Avrupa ve Akdeniz'de Sovyet Donanması durmadan dolaşmaktadır. Sayısı 70'in üzerine çıkan Sovyet gemisi Batı Avrupa'yı güney ve kuzeyden kıskaç içine almıştır. Bu ciddi durum karşısında. Batı Avrupa ülkelerinin kamuoyu daha fazla hazırlıklı ve uyanık olmanın bilincine varmaktadır.

Geçenlerde Fransa parlamentosunda savunma konusu üzerinde tartışmalar yapılırken, bazı parlamento üyeleri son on yıl içinde ilk defa bu yıl Sovyet tehdidinin bu kadar artığını ifade etmişlerdir. İngiltere siyasî çevrelerine mensup bazı siyasî şahsiyetler ise geçenlerde Avrupa durumuna değinirlerken şöyle demişlerdir:

"Gerçekte. Avrupa'nın bugünkü durumu gün geçtikçe iyileşeceğine kötüleşmektedir. Savaş tehlikesi Batıda her geçen gün biraz daha artmaktadır."

İtalya'da yüksek dereceli bir memur Sovyetlerin Akdeniz'deki saldırı durumuna değinirken, "doğuda Türkiye'den batıda Portekiz'e kadar bütün ülkeler saldırı tehdidi altındadır" demiştir.

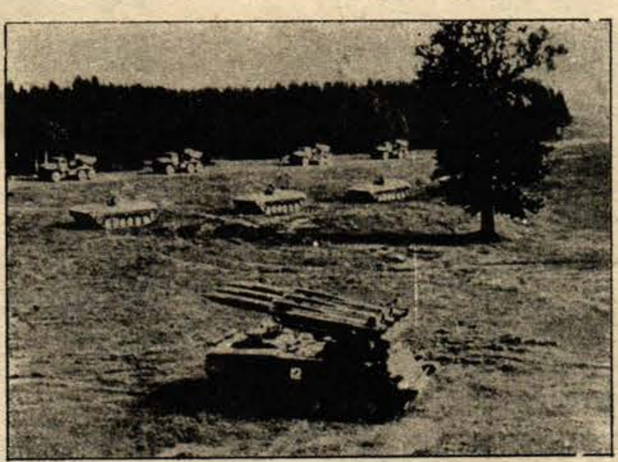

Dünyadaki en yüksek askeri masrafları yapan Sovyetler Birliği'nin zırhlı birlikleri

Kuzey Avrupa ülkeleri de Sovyetlerin askeri yayılma ve tehdidinden büyük endişe duymaktadırlar. Danimarka'da bazı siyaset adamları, "Sovyetlerin Danimarka'nın kapısı önündeki askerî faaliyetleri günden güne tırmanıyor" şeklinde açıklamalar yapmaktadırlar. Öte yandan Sovyetlerin iktisadî işbirliği paravanası arkasında silâhlanması ve savaş hazırlıklarını günden güne yoğunlaştırması ve Batı ittifakını parçalayıp bozguna uğratmak yolundaki gizli emelleri kamuoyu tarafından açık seçik kavranmaktadır. Batı Almanya'da bazı siyaset adamları, "Batının teknik ve mali alanda Sovyetlerin silâhlanma ve savaş hazırlıklarına yardımcı olması, intihar etmek demektir" şeklinde konuşmaktadırlar. Ayrıca Batı Avrupa ülkelerinin birleşme gücünü sağlamlaştırarak uyanıklıklarını yükseltmeleri ve rüzgar ekip fırtına biçmekten sakınmaları gerektiği vurgulanmaktadır.

Batı kamuoyunda. Sovyetlerin askerî siyasî ve iktisadî alanlarda Avrupa'ya karşı çılgın bir taarruz halinde bulunması karşısında İkinci Dünya Savaşının tecrübesinden ders almak gerektiğine değinilmektedir. Federal Almanya Hıristiyan Sosyal Birliği Başkanı Ştraus şunları söylemiştir:

"Avrupalılar geçen dünya savaşından ders almazlarsa, bütün ayrıntılarda olmamakla birlikte tarih genel olarak tekrar yaşanabilir."

Bu yılın başında İngiltere Muhafazakar Parti lideri bayan Taçır Sovyet revizyonizminin askerî tehdidi üzerine yaptığı bir konuşmada "Hayalî yumuşama tarafından aldatılmamak gerektiğini" vurgulamıştır. İngiliz Muhafazakar Partisinden parlamento üyesi Vinstın Çörçil. 1930 yıllarındaki durumun bugün de tekrarlandığını, Sovyetlerin silâh donatımında sarfettiği paranın millî servetine oranının, insanlığı İkinci Dünya Savaşına sürükleyen Hitler'inkine eşit olduğunu söylemiştir.

Bütün gerçekler şunu gösteriyor ki: Avrupa Güvenlik Konferansından sonraki bir yıl içinde, Moskova tarafından reklam edilen "barış" ve "yumuşama"nın katresi bile görünmemiş. bilakis bu Konferans Sovyetlerin saldırgan yayılmacılığının yeni bir aşamaya varmasına fırsat vermiştir. Bu bakımdan Sovyet sosyal-emperyalizminin tehdidine karşı alınacak tavır sorunu Avrupa'da tartışılan başlıca konu haline gelmiştir. Bir müddet önce Batı Avrupa İttifakı Parlamentosunun bir toplantısında, "Avrupa Güvenliği ve Yumuşama" başlığı taşıyan bir rapor ele alınmış ve Sovyetler tarafından reklam edilen "yumuşama" aldatmacası sert bir şekilde kınanmıştır. Batı Avrupa ülkelerinin parlamenterleri millî savunmalarını ve Avrupa savunmasını güçlendirmek ve sosyal-emperyalistlerin tehdidine karşı koymak gerekliliğine değinmişlerdir. Bazı batılı askerî şahsiyetler şu sonucu ifade etmektedirler: "Batı Avrupa. Güvenlik Konferansından sonraki durumdan ibret alarak, Sovyet tehdidine göze göz, dişe diş karşı koymalıdır." Bu şahsiyetler ani baskınlara karşı askeri bakımdan hazırlıklı olmak tek taraflı tavizler vermek şeklindeki siyasi hataya bir kere daha düşmemek ve iktisadi bakımdan da Sovyetlere kolayca çıkar sağlamamak gerektiği kanısındadırlar

Artık, Batı Avrupa ülkeleri Sovyet revizyonistlerinin yayılma ve tehditlerini boşa çıkarmak için uyanık davranmaya ve ortak mücadeleye başlamışlardır. Bu tarihî eğilim önüne geçilmez bir haldedir.

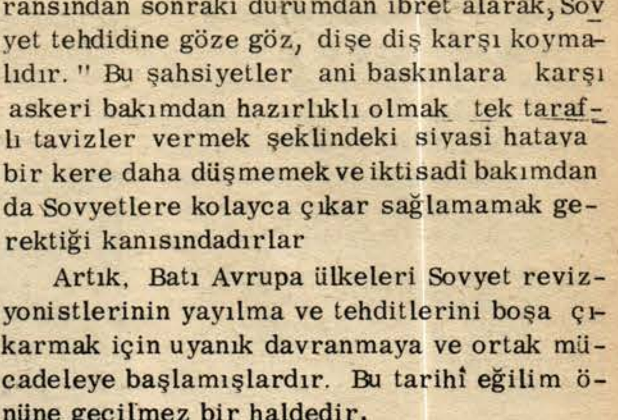

Sovyet hücum birlikleri manevrada

AYDINLIK
YAYINLARI

AVRUPA
GÜVENSİZLİK
KONFERANSI

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi organı «Zeri i Popullit» gazetesinin ve Yeni Çin Haber Ajansının, Helsinki konferansından önce ve sonra, iki süper devletin Avrupa üzerinde yoğunlaşan rekabetini, savaş tehlikesini ve «yumuşama» safsatalarını tahlil ve teşhir eden yorumları.

küçük boy 31 sayfa, 200 kuruş

Genel Dağıtım TUR-DA

DEVRİMCİ FEDAKARLIK

M.Demirci

> "Zorlu çalışma, önümüze konmuş omuzlamamızı bekleyen bir yük gibidir. Bazı yükler hafif, bazıları ağırdır. Bazı insanlar hafif yükleri ağırlarına tercih ederler ve hafiflerini omuzlayıp ağırlarını başkalarına yıkarlar. Bu, iyi bir tavır değildir. Bazı yoldaşlar ise başka türlü davranırlar; kolay ve rahat olanı başkalarına bırakır, ağır yükleri kendileri taşırlar. Güçlüklere herkesten önce göğüs geren ve rahatı en son arayan onlardır. Bunlar iyi yoldaşlardır Onların Komünist ruhundan hepimiz ders almalıyız."
> (Mao Zedung, Seçme Sözler, AYDINLIK Yayınları, s. 197)

HALKIN SESİ ve AYDINLIK dergileri, devrimci saflardaki dar-kapıcılığa ve sübjektivizme karşı bir kampanya başlattılar. Böyle bir kampanyanın açılması çok yararlı oldu. Nitekim kampanyanın bazı olumlu sonuçları şimdiden görülmeye başlamıştır. Fakat bu yazıda asıl üzerinde durmak istediğimiz, kampanya içinde kendini açığa vuran bir burjuva eğilimidir. Bu eğilim devrimci fedakârlığın reddedilmesidir. Kampanyamızda varılan bazı doğru tespitlerin aşırıya götürülmesi ve istismar edilmesi bu eğilimlere zemin hazırlamıştır.

Kampanyamızda üzerinde durulan doğru bir fikir, devrimcilerin "doğal çevre"lerinden koparılmamaları gerektiğiydi. Bazıları bunu burjuva çevrelerden kopmamak gerektiği şeklinde yorumladılar. Burjuva eğilimlere karşı mücadelenin durdurulmasını savundular. Bir devrimcinin doğal çevresi, emekçilere önderlik ettiği çevre olmalıdır. Bulunduğu çevrede; işçi köylü, öğrenci ya da aydınlara önderlik eden devrimcileri yerlerinden kopartmak... İşte yanlış olan budur. Yanlış olan, çevrelerinin doğal önderi durumuna gelmiş olan devrimcileri, emekçi önderleri yerlerinden ayırmaktır. Çünkü bu çoğu zaman devrimci hareketin etkisinin azalmasına sebep olacaktır. Bu da, halkın çıkarlarına aykırıdır. Devrimcileri doğal çevrelerinden ayırmanın hata olmasının sebebi, kişilerin "yerlerinden yurtlarından edilmesi" değildir Çünkü bir devrimci için en iyi çevre halka en çok hizmet edebildiği çevredir. Bazı devrimciler, kendilerini halktan kopartan burjuva bir çevre içinde yaşamaktadırlar. Bu çevre, devrimcinin doğup büyüdüğü çevre olabilir. Ama halka sonuna kadar yararlı olmayı engelliyorsa, böyle bir çevrede yaşamak devrimcilik adına savunulamaz.

Kampanyanın bir sonucu kendini gemlemenin ve zorlama tedbirler almanın, kişinin devrimcileşmesini sağlayamayacağıydı. Bu fikir de burjuva hayat tarzına karşı mücadelenin gerekli olmadığı şeklinde anlaşılabildi. Devrimcilerin kendi hatalarını yenmek için mücadele vermeleri gerektiğini inkar eden görüşler ortaya çıktı. Oysa, bir devrimcinin kendi içindeki burjuvaziye karşı dişediş bir mücadeleye girişmesi onun başta gelen görevidir Yanlış olan, bu mücadeleyi özde değil biçimde yürütmek, uzun süreli bir mücadeleyi değil, gelip geçici çıkışları esas almaktır Devrimciler kendilerine karşı liberalizm uygulayamazlar.

Kampanyamızda bir başka doğru tespit, kimi devrimcilere altından kalkamayacakları görevler verildiği şeklindeydi. Bu da isteksizliğin, tembelliğin, en az çalışmayla durumu idare etmenin hoş karşılanması gerektiği fikrinin yayılmasına zemin olarak kullanıldı. Genel bir mesele olarak, herkese yapabileceği bir görev verilmesi meselesini tartışabiliriz. Bunu yaparken amacımız devrimci hareketin meselelerini çözmek olmalıdır. Fakat hatalarımıza mazeret bulmak için zor görevlerden yakınmak doğru bir tutum değildir. Önemli olan yükü sırtımıza almak için azami çabayı sarfetmemizdir. Alnımızdan ter aktı mı, akmadı mı? Mesele budur. Yolu yürümeye layık olabilmek için kaldırılacak yüke sımsıkı yapışmak gerekir

Kampanyamızda bir diğer tespit kadrolarla daha fazla ilgilenilmesi, devrimci hareketin bir ana kucağı olması gerektiğiydi. Bu tespit kimi yerde kişilerin devrimci sorumluluğunun gözönüne alınmamasına, her şeyin dışardan beklenmesine yol açan yanlış yorumlara uğradı. Evet devrimci hareket ana kucağı olmalıdır. Ama tayin edici olan kişinin kendi isteği ve azmidir. Halka karşı görevlerini yerine getirmesi için kendi gücüne güvenmesi ve çetin bir şekilde mücadele vermesi... Bir devrimciden öncelikle beklenen budur.

Kampanyamızda mücadelenin gelişmesi için sadece devrimci ruhun yeterli olmadığı bunun doğru bir çalışma tarzı ile birleştirilmesi gerektiği ortaya konuldu. Bu doğru fikir de, devrimci atılım ve enerjinin reddedilmesine varan yanlış anlayışlara temel olarak kullanılabildi Devrimci çalışma tarzını, yetenekleri, tekniği nasıl edinebiliriz. Bu sadece mücadelenin pratiği içinde mümkün olabilir Devrimci atılım ve enerji olmazsa mücadele olmaz. Mücadele olmazsa doğru ya da yanlış tek bir adım bile atamayız Böylece yerimizde sayarız. Devrimci ruh kendini hiç düşünmeden en yüksek bir azim ve fedakarlıkla mücadele etmektir. Böyle bir çaba olmadan zorlukları göğüsleyemeyiz.

Özetlediğimiz bu eğilimler şüphesiz sadece yanlış anlamaların sonucu değildir. Devrimci hareket toplumun bir parçasıdır. Toplumdaki çeşitli sınıfların ideoloji ve hayat tarzları kaçınılmaz olarak devrimci hareket içine de yansıyacaktır Sınıflar yok olana kadar toplam içinde de, devrimci hareket içinde de tek tek devrimcilerin düşüncelerinde de hem revizyonizmin maymunu yer alacaktır, hem devrimin aslanı. Yakalanacak halka mücadeledir. İdeolojik mücadeleyi reddeden ve barışı savunan ancak revizyonizm olabilir. Çünkü gerçekten ve halktan yana olan devrimcidir. Mücadele her zaman devrimci yanın gelişmesine yol açar.

Halkımızın önünde engin ve parlak bir gelecek var. Ama önümüzde başta sosyal-emperyalizm ve revizyonizm olmak üzere büyük engeller duruyor Milyonlarca halk baskı ve zulüm altında acı çekiyor. Öyleyse fert olarak kaybetmekten çekindiğimiz neyimiz olabilir? Tek tek devrimciler olarak görevimiz açıktır: Devrimci gibi düşünmek, devrimci gibi yaşamak, devrimci gibi çalışmak.

★AYDINLIK
Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!
Pantürkizme Karşı İdeolojik Mücadelenin Önemi
BOZKURT EFSANELERİ ve GERÇEK
Doğu Perinçek
AĞUSTOS 1976 66

İÇİNDEKİLER: Pantürkizme Karşı İdeolojik Mücadelenin Önemi 0 Doğu Perinçek: "BOZKURT EFSANELERİ ve GERÇEK" ve "ORHUN YAZITLARI ÜZERİNE" 0 Mehmet Durmaz: "Dogmatizmi, Sübjektivizmi, Acelecıliği ve Dar-Kapıcılığı Yenmek İçin Köklü bir Düzeltme Hareketine Girişelim" 0 DOGMATİZM - Proleter Devrimciler Geçmişte Dogmatizme Karşı Nasıl Mücadele Ettiler? (Belgeler) 0 Ali Gün: "İki Çizgi Arasındaki Mücadelede Emperyalizm Meselesi" 0 ve başka yazılar.

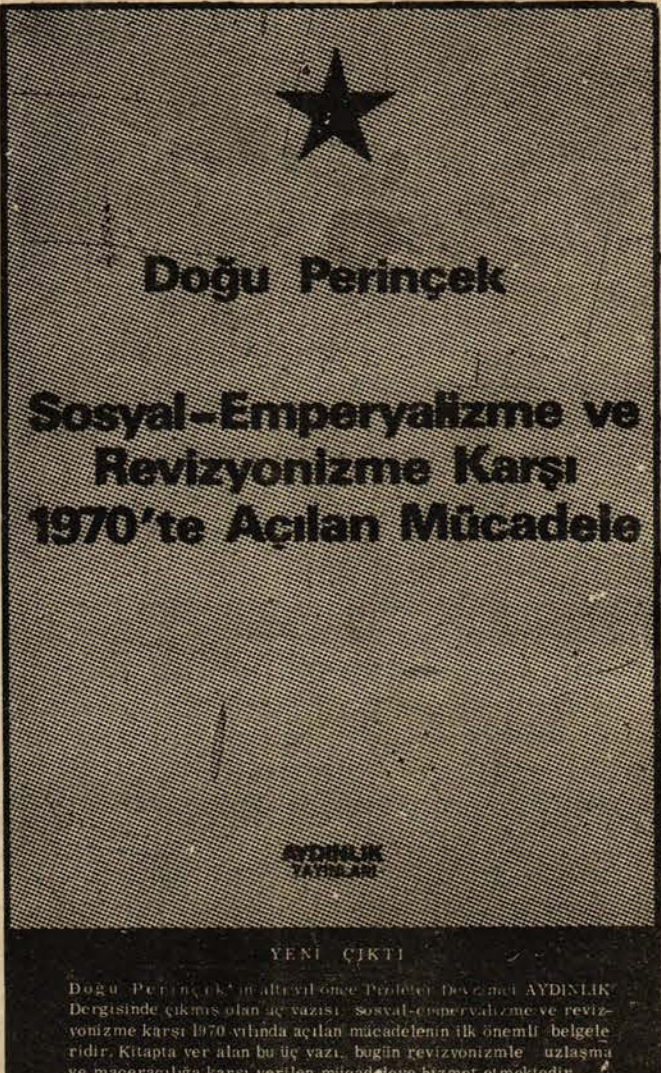
Doğu Perinçek
Sosyal-Emperyalizme ve Revizyonizme Karşı 1970'te Açılan Mücadele
AYDINLIK YAYINLARI

YENİ ÇIKTI

Doğu Perinçek'in altı yıl önce Proleter Devrimci AYDINLIK Dergisinde çıkmış olan üç yazısı sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı 1970 yılında açılan mücadelenin ilk önemli belgeleridir. Kitapta yer alan bu üç yazı, bugün revizyonizmle uzlaşma ve maceracılığa karşı verilen mücadeleye hizmet etmektedir.

FİATI BEŞ LİRA

Genel Dağıtım: TÜR-DA. Hamam Sokak 4/2. Cağaloğlu-İstanbul